HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Hl. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 17. | Sobota (Saturday) 23. dubna (April) 1977 | Cena 25 centů



SVATÝ VOJTĚCHU, MUČEDNÍKU KRISTŮV, ORODUJ ZA NÁS!

Tuto sobotu, 23. dubna uplyne právě 980 let od mučednické smrti sv. Vojtěcha-Slavníkovce, druhého pražského biskupa — zakladatele 1. mužského kláštera benediktinů v Praze-Břevnově (viz vedlejší obrázek), patrona Čechů a Slováků, Poláků, Němců i Mad'arů, a ve skutečnosti tedy prvního misionáře a Evropana z našeho národa. Byl zabit od pohanských Prusů, jimž přišel hlásat během svého dobrovolného exilu radostnou zvěst Kristova evangelia v okolí Královce, založeného až později, r. 1225 — Přemyslem Otakarem II. (dnešní Kaliningrad).

Náš obrázek — (detail z votivního obrazu arcibiskupa Jana Očka z Vlašimě z kaple roudnického zámku — 1371) — jej znázorňuje jako starce, ačkoliv se nedožil ani padesáti let. — Zásluhou hrabat Kašpara a Františka ze Šternberka byl celý obraz r. 1826 zapůjčen a vystavován v obrazárně společnosti vlasteneckých přátel umění v Praze; od r. 1937 je ve státní sbírce našeho starého umění.

ENGLISH SECTION INSIDE



Svatovojtěšské benediktinské opatství v Břevnově patřilo stářím i významem k nejctihodnějším duchovním institucím v našich zemích. Diplomatický rozbor pramenů klášterních, především konfirmace papeže Jana XV., dochované v dodatku Zlaté buly krále Přemysla Otakara I. z r. 1224, potvrzuje dávné vědomí, že břevnovský klášter vznikl kolem r. 993 jako společné dílo druhého pražského biskupa sv. Vojtěcha a českého knížete Boleslava II. Pro vztah svatého Vojtěcha k založení a budování prvního mužského kláštera v Čechách mluví i samo původní zasvěcení Břevnova římským světcům Alexiovi a Bonifáci, titulárním ochráncům aventinského opatství, v němž kdysi Vojtěch a jeho druhové přijali mnišské roucho.

Během své bezmála už tisícileté historie byl břevnovský klášter několikrát vypleněn; za husitských válek lehl popelem, Švédové, Francouzi, Prusové i nacisté během 2. světové války jej zabrali a dnešní komunistický režim jej v roce 1950 zrušil spolu se všemi ostatními kláštery v Československu. Jeho dnešní podoba je barokní stavba z počátku 17. stol. od bratří Dietzenhoferů a kostel sv. Markéty je farním kostelem břevnovským. — Po levé straně je zeď hřbitova, na němž je kromě četných jiných vlastenců nyní pohřben i prof. dr. Jan Patočka, signatář "Charty 77".

ALOIS ROZEHNAL

ČS. SOCIÁLNÍ ZABEZPEČENÍ: JE NEJLEPŠÍ?

Československo se stále honosí tím, že má nejlepší sociální pojištění na světě. Přesto však došlo k jeho přestavbě podle usnesení Ústředního výboru KSČ z 24. dubna 1975. Tehdy také president G. Husák o něm prohlásil: Československo patří k zemím, které mají nejnižší zákonnou hranici pro odchod do důchodu na světě. (Rudé právo, 25. IV. 1975.)

Československo se však nehonosí tím, že zbavilo svého občana všech prostředků jeho existence, takže musilo převzít starost o jeho výživu. Konfiskace majetku, znárodnění výrobních prostředků a kolektivizace půdy, to vše přesunulo starost o existenci z občana na stát. Stát se stal jediným podnikatelem a zaměstnavatelem a běda občanu, jemuž řekne, že ho živit nebude. Takový občan zhyne na ulici hladem. Starost o existenci občana je proto součástí národohospodářského plánu stejně jako starost o údržbu stroje.

Sociální pojištění prošlo vůbec na světě základní změnou, v níž otázka sociálního zabezpečení není již jen problémem jednotlivce, nýbrž celé společnosti. Spolu s individuálním pojištěním slouží k úhradě budoucí potřeby. Na rozdíl od individuálního pojištění směřuje ke krytí celých vrstev obyvatelstva, zejména hospodářsky slabých, a proti škodám hrozícím ze ztráty zdraví a výdělečné schopnosti. K dosažení tohoto cíle nelze však zničit podnikavost a vlastnictví nebo mrzačit zdraví. Sociální pojištění je dobré proti ztrátě údů, ale proto nelze usekávat ruce nebo nohy.

Srovnání sociálního zabezpečení je proto možné jen u společenského zřízení založeného na stejných nebo aspoň podobných zásadách. Individualistická (kapitalistická) hospodářská soustava buduje sociální péči o občana na jeho účasti ve starosti o svou existenci a ponechává mu iniciativu a majetek. Kolektivistická (socialistická) hospodářská soustava přebírá veškeru tuto starostlivost na sebe i s jeho majetkem.

Kdyby bylo čs. sociální za-

(Dokončení na str. 13.)

Sloupek informací

O CHILE, ZE ŠPANĚLSKA A NA OKRAJ ZPRÁV Z ČSR

Patří k "zásluhám" komunistické propagandy, že režim v Chile je v představách i mnohých lidí na Západě ten z nejbarbarštějších na světě; ugandský Idi Amin je proti němu beránek a masové vyvražd'ování neposlušných Kambodžanů asi novým "pokrokovým" výchovným prostředkem. Ve Sloupku z 19. března jsem informoval o zasedání komise Organizace Spojených národů pro lidská práva, na němž byla začátkem minulého měsíce schválena rezoluce odsuzující "trvalé a flagrantní porušování lidských práv v Chile". Připomněl jsem, že vedoucím sovětské delegace byl v Ženevě (— která je sídlem zmíněné komise —) Valerián Zorin, nechvalně známý bývalý velvyslanec SSSR V Praze. Právě on, představitel režimu, jenž je mateřskou zemí "archipelagu Gulag" mimo jiné například prohlásil: "V Chile bylo mučení a nelidské zacházení s vězni povýšeno na státní politiku. Hromadné represálie se staly charakteristickým rysem dnešního chilského režimu."

Zorinovi sekundoval nejen delegát Kuby, ale bohužel i člen americké delegace Brady Tyson, který ve svém prohlášení řekl, že "lituje, že soukromí a oficiální činitelé a orgány USA se před čtyřmi lety podíleli na svržení demokraticky zvolené vlády". Po předčasném návratu do Washingtonu měl prý Tyson přiznat, že "šel nad míru instrukcí, jež mu byly dány". Komunistická propaganda Tysonova ženevského prohlášení ovšem náležitě využila — ale to nic, na to jsme zvyklí. Pro tento odstavec dnešního Sloupku mám připraven jiný závěr, než například citování z licoměrných komentářů k uvedenému případu.

Koncem března dlel na návštěvě v Československu "výkonný tajemník zahraničního výboru Lidové jednoty Chile" Clodomiro Almeyda, který patří k vedoucím představitelům Socialistické strany Chile a v Allendově vládě býval ministrem zahraničních věcí. Almeyda je také jakýmsi živým důkazem "nelidskosti" chilské vlády: po převratu byl krátce vězněn a pak — propuštěn. V Praze s ním uspořádali tiskovou konferenci, v jejímž průběhu uděloval také rady americkému prezidentovi: "Připomněl, že prezident USA James Carter ve své předvolební kampani odsoudil chilskou juntu a další fašistické režimy, nyní by však bylo záhodno, aby své předvolební sliby plnil . . ." Dotázán, jaké má "Lidová jednota" požadavky "na vládu v novém, fašismu zbaveném Chile" Clodomiro Almeyda odpověděl:

"Bude to vláda všech **antifašistických a demokratických** složek. Bude muset **důsledně potrestat** všechny fašistické zločince, **uskutečnit očistu** vlády . . ."

Článek pražských novin, z něhož jsem citoval, byl nadepsán "Chile žádá opravdovou demokracii". Čilané asi ano; nezdá se však, že vůdci "Lidové jednoty" — když tak poslouchám pana Almeydu . . .

□

ŠPANĚLSKÁ CESTA K DEMOKRACII

Obavy co bude se Španělskem po smrti "Caudillo" Franca nebyly neoprávněné. Obyvatelé Pyrenejského výběžku Evropy mají pověst horkokrevných lidí, kteří při řešení politických problémů — jak se říká — neznají bratra. Vzpomínalo se na krvavou občanskou válku v třicátých letech ve Španělsku a v živé ještě paměti byl vývoj v Portugalsku po smrti Oliveira Salazara (1970), který vládl zemi železnou rukou plných 40 roků. Avšak snad právě ty neblahé zkušenosti z minula a současnosti posloužily jak lidem, tak nově nastupující generaci politiků, aby dali přednost snášenlivosti před nějakým revolučním řešením.

Pokud jde o Španělsko, pak ovšem k jednomu extrému přece jen došlo. Ministerstvo vnitra oznámilo dne 24. března, že k onomu dni požádalo o registraci 176 politických stran a různých organizací! Devadesáti šesti z nich vláda povolila činnost, žádosti 26 stran předala k rozhodnutí Nejvyššímu soudu. Byla mezi nimi i komunistická strana Španělska, která byla v roce 1939 prohlášena za nelegální. Nejvyšší soud se po téměř měsíčním jednání prohlásil nekompetentním a vrátil žádost KSŠ vládě — která dne 9. dubna komunistickou stranu legalizovala.

Existují odpůrci tohoto rozhodnutí: španělská generalita například vyslovila pochybnosti o jeho správnosti, zároveň však ujistila krále Juana Carlose loajalitou — což ministerský předseda Adolfo Suárez, který je motorem demokratizačního procesu, jistě uvítal, neboť vláda podporu armády naléhavě potřebuje. Španělsko potřebuje klid. V zemi je na milión nezaměstnaných, inflační kvóta se vyšplhala na 22 procent. Mít za této situace komunisty v ilegalitě mohlo být Španělsku nebezpečné, zvláště když je tu ještě řada dalších choulostivých otázek — například národa Basků — jejichž řešení je pro budoucnost státu krajně důležité.

Zdá se však, že ministerský předseda Suárez "nemá pro strach uděláno". Právě v den 1. dubna, který je ve Španělsku od roku 1939 slaven jako "Den vítězství" Francových vojsk v občanské válce, vyhlásila jeho vláda rozpuštění "Národního hnutí" (Movimiento), jež bylo od roku 1966 jediným povoleným politickým seskupením. Vládní úřady, které "Hnutí" spravovalo — úřady pro otázky sportu, mládeže a rodiny — byly přičleněny k úřadu předsedy vlády. (Adolfo Suárez, než se loni v červenci ujal své dnešní funkce, byl ministrem pro "Movimiento".)

Volby se mají konat v červnu: ověří nám pevnost španělské cesty k demokracii?

□

ČSR: URANOVÉ "REKORDY"

Na konci března bylo z České Lípy světu oznámeno, že "mládežnický kolektiv předáka Karla Skalníka z koncernového podniku Uranové doly Hamr — v okrese Česká Lípa" — dosáhl za 31 pracovních dnů "v dobývání uranové rudy — způsobem komora-pilíř — vynikajícího výsledku výkonem 2544 krychlových metrů rudy při produktivitě práce 8,32 kubíku na pracovníka a směnu" — a to jako že je rekord. Zprávu přinesly noviny z 1. apríla, ale proč bychom jí nevěřily, i když víme, že těžba uranové rudy v Československu drží i rekordy neuvěřitelné.

Tak například je známo, že uranový průmysl a co s ním souvisí je od roku 1948 s krátkou přestávkou v roce 1968 řízen "přímo a pouze ústředím KSČ". Není to světový unikát, že cennou část přírodního bohatství země si přisvojila politická partaj? Jiným "rekordem" je skutečnost, že občan se nikdy nedověděl a sotva dovi, za jakou cenu se uranová ruda prodává Sovětskému svazu. To jednou řekl bývalý prezident Antonín Zápotocký (1953—1957), že prý "za světové ceny"; v roce 1960 činila "světová cena" — jsem-li dobře informován — 35 a půl dolaru za jeden kilogram kysličníku uranu, v roce 1970 prý 15 až 20 dolarů a Sovětský svaz podle jednoho tehdejšího rozhlasového komentátora "platil cenu rovnající se přibližně horní hranici této sazby". — Do SSSR jde "přes 90 procent nezpracované rudy, jenom 4 až 8 procent smí zůstat v republice k vlastnímu zpracování," prozradil v březnu 1972 inž. Karel Boček, bývalý generální ředitel Uranového průmyslu (do října 1969), jemuž se v červenci 1971 podařilo utéci z pankrácké věznice v Praze (byl obviněn ze sabotáže) a dostat se pak na Západ.

A ještě jeden "rekord" čs. uranového průmyslu, velmi smutný: první koncentrační tábory na území Československa vznikly na zlomu 40tých a 50tých let právě při uranových dolech na Jáchymovsku, odkud se pak po vyrabování ložisek rudy ostnaté dráty přestěhovaly na Příbramsko. Na doly "Rovnost", "Prokop", "Bratrství" a na Bytíz a další "lágry" nezapomenou desetitisíce lidí, bývalých vězňů a příslušníků jejich rodin . . .

□

ČISTKA V ARMÁDĚ?

Dne 7. dubna oznámila Čs. tisková kancelář, že prezident Gustáv Husák jmenoval nového náčelníka "Hlavní politické správy Čs. lidové armády" — což je centrum komunistické výchovy (a převýchovy) příslušníků ozbrojených složek. Stal se jím generálporučík PhDr. Antonín Brabec, který býval zástupcem náčelníka (1970), také poslancem Sněmovny lidu (1972) a potom náčelníkem politické správy Západního vojenského okruhu. Nyní se tedy stal jednou z klíčových postav armádního vedení.

Komunistický — jak já tomu říkám — "protokol" předepisuje, že se při takové zprávě také řekne aspoň věta o tom, který z funkce či úřadu odchází: obyčejně, že "byl pověřen jinými úkoly", nebo "jde na odpočinek". Jestliže takový dodatek chybí, pak zpravidla není "něco" v pořádku, "něco" je v běhu, co pro odvolaného nemusí být příjemné.

Zmíněná zpráva neuvedla ani jméno Brabcova předchůdce. Mám-li záznamy v pořádku, byl jím generálporučík Václav Horáček, ročník 1925, absolvent Vojenské politické akademie, potom pracovník tzv. státně-administrativního oddělení na ústředním sekretariátě komunistické strany, v roce 1967 absolvent Vojenské akademie generálního štábu SSSR a vedoucí Hlavní politické správy od roku 1969; následujícího roku se stal členem ústředního výboru KSČ. V daném režimu "veliký muž". Stal se snad generál Horáček "nespolehlivým živlem"? Vyloučit to nemůžeme. Pražští komunisté jsou přece vývojem poslední doby silně znervóznělí.

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

April 23, 1977 — Vol. II., No. 17.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snažívé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —

nezapomeňte navštívit naši známou restauraci

Bohemian CROWN Restaurant

7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.

Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.

Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:

***Josef Krákora*, majitel**

LETEM SVĚTEM

Nicosia, Kypr. — Podle zprávy kuwaitských novin As-Siyasseh, bývalý U.S. státní tajemník Kissinger se má stát politickým poradcem egyptského presidenta Anwara Sadata. Kissinger však bude bydlet ve Washingtoně, D.C., kde bude dávat universitní přednášky a psát paměti. Tato zpráva nebyla dosud potvrzena z jiných pramenů.

• • •

Madrid. — Ve Španělsku denní tisk přinesl text vládního dekretu, jímž se po 38 letech opět obnovuje legální existence komunistické strany Španělska. Jejím generálním tajemníkem je 62letý Santiago Carrillo.

• • •

Bangkok. — Komunistický Laos si na radu Sovětů přeje zlepšit vztahy se Spojenými státy, avšak pouze pod podmínkou, že Američané poskytnou hospodářskou výpomoc celé Indočíně, která zůstává zpustošená válkou. Zodpovědnost na vietnamské válce nesou prý Američané, kteří mají peněz dost, tak at' platí! — A tak naše naivní Amerika asi dokonce pošle i soudruhu Brežněvovi "hodinky s vodotryskem" za to, že poradil laoské vládě, aby vyžadovala od Carterovy administrace hospodářskou pomoc — (nikoliv pro lid, ale pro komunistické mocipány nové třídy nového Laosu!)

• • •

New Delhi. — Nová indická vláda oznámila, že dá potrestat členy dřívější vlády — (možná že i bývalou ministerskou předsedkyni Indiru Gandhiovou) — bude-li dokázáno, že se dopustili "represe a teroru" v době 21-měsíčního vyjímečného stavu, který zavedli. Ministr vnitra Charan Singh řekl: "Nedávno jsme prošli jedním z nejtemnějších údobí našich dějin. Nesplnili bychom svou povinnost, kdybychom nepodnikli positivní kroky pro zajištění zákona, který by v budoucnu vyloučil opakování událostí nedávné minulosti. Zneužití moci skupinou lidí, kteří způsobili v našem národě neslýchanou represi a teror, je nutno lidu Indie odhalit."

• • •

Bejrút. — V jižním Libanonu došlo k prudkým bojům mezi palestinskými uprchlíky — jimž pomáhali levicoví mohamedáni — a pravicovými křesťany. Mohamedáni se zmocnili vojenské základny křesťanů Khyam nedaleko izraelské hranice. Syrské okupační vojenské síly k tomu nečinně přihlížejí. Pravicové síly nyní v tomto prostoru ustupují před pětinásobnou přesilou palestinských uprchlíků. Bojuje se také děly a jinými těžkými zbraněmi.

• • •

Salisbury. — Rhodéské armádní autority prohlásily, že sovětské tanky, letadla a jiné těžké zbraně jsou dováženy do Mozambiku pro guerily, kteří mají operovat v Rhodésii. Mezitím v Johannesburgu jednali velvyslanci Spojených států, Británie, Kanady, Francie a Západního Německa s ministerským předsedou John Vorsterem, na kterého naléhali, aby dovolil svobodné volby v Jihozápadní Africe, a aby činil nátlak na rhodéského Smitha k urychlenému odevzdání vládní moci černochům.

• • •

Washington. — Raul Castro, bratr a vojenský poradce Fidéla Castra, prohlásil, že nemůže být řeči o normalisaci vztahů mezi USA a Kubou, dokud Spojené státy nevyklidí svou námořní základnu Guantanamo na Kubě. Toto je odpověď na prohlášení Carterovy administrace, že chce-li Kuba navázat s USA normální diplomatické vztahy, musí Castro nejprve odvolat své vojáky z Afriky. Kuba však tvrdí, že její vojáci jsou v Africe proto, že tamní přátelské vlády si je tam pozvaly, zatímco američtí marini nejsou na Kubě vítáni. Na to zase Spojené státy — správně sice, ale naivně — odpovídají, že ani vláda Kuby ani vlády s ní spřátelených zemí v Africe nemohou být považovány za representující většinu svého lidu. Kdyby tuto svou pravdivou odpověď brala naše Amerika opravdu vážně, musila by přerušit vztahy se všemi komunistickými zeměmi.

• • •

Fairbanks, Aljaška. — Potrubí pro vedení zemního oleje přes Aljašku je hotovo; už letos v létě poteče tedy olej z Prudhoe Bay do jižního přístavu Valdez. Tento 799 mil dlouhý ropovod, jehož budování stálo 7.7 bilionu dolarů, je z technického hlediska považován za opravdový div světa. Je to dosud největší soukromě financovaný stavební projekt v dějinách. Pracovalo na něm 22 tisíc dělníků, někdy za mrazu až 60 stupňů pod nulou a v denních temnotách arktické zimy; asi sto lidí přitom přišlo o život. (Při prokopávání Suezského kanálu zahynulo asi 11,000 lidí, při stavbě první železnice v bývalém Belgickém Kongu zahynulo přes tisíc lidí, a při budování některých rozsáhlých sovětských projektů na Sibiři zahynuly statisíce politických vězňů.) Potřebné potrubí, mající 48 inčů v průměru, bylo vyrobeno v Japonsku. Terén, jímž je vedeno potrubí "Trans-Alaska Pipeline", je velmi nesnadný. Potrubí je vedeno přes rozervaná pohoří, přes údolí a řeky, a země je někde zamrzlá do hloubky pouze několika inčů, jinde zase až do hloubky 2,000 stop. Olej (ropa), vycházející ze země, má teplotu 180 stupňů F; uvnitř potrubí bude mít teplotu 90 až 140 stupňů. Pomocí důkladné isolace bylo nutno zajistit, aby okolní země nerozmrzla, protože jinak by se potrubí přetrhlo a znečistilo by okolí. Inženýři a projektanti musili předvídat i to, že terén, jímž olejovod probíhá, trpí zemětřesením. Celkem 345 mil potrubí olejovodu je zahrabáno v zemi, 442 mil ho je vedeno nad zemí ve výši 5 až 15 stop, a 32 mil ho prochází řekami. Na začátku proteče olejovodem 600,000 barelů oleje denně, později 1.8 milionu barelů. Ropa proteče celou délku olejovodu za čtyři a půl dne, což činí více než sedm mil za hodinu. Všechny problémy, spojené s tímto podnikem, však dosud nebyly vyřešeny. Převoz oleje z přístavu Valdez v obrovských tankových lodích bude nesnadný, protože tento přístav je z oceánu těžko přístupný, vchod do něho je totiž příliš úzký a mělký a na dně jsou četná skaliska. Olej z Aljašky by sice přišel vhod východu a středozápadu Spojených států, avšak od pobřeží Pacifiku tam nevedou žádné existující ropovody, a tak tam tento olej nemůže být přepravován. Západ Spojených států může spotřebovat pouze asi třetinu oleje, který přijde do přístavu Valdez. Proto zatímní řešení nepřinese pro Spojené státy úlevu v jejich nedostatku energetických zdrojů; velká část tohoto oleje bude totiž dopravována do Japonska. Také se dosud s určitostí neví, zda tento olej nebude příliš drahý — zda bude schopen svou cenou konkurovat na světovém trhu s olejem ostatních zemí. Poukazuje se i na to, že ani všechen olej z Prudhoe Bay nepomůže Spojeným státům vyřešit jejich energetické problémy; bylo by potřebí každoročně objevit ložiska oleje svým významem podobná ložiskům v Prudhoe Bay, protože spotřeba zdrojů energie každoročně rychle stoupá. Doposud se ani s určitostí neví, jak veliké jsou rezervy oleje v Prudhoe Bay; někteří je kdysi odhadovali na sto bilionů barelů, avšak nynější odhady jsou střízlivější. Optimisté je odhadují na 9.6 bilionu soudků, jiní znalci však tvrdí, že tam není více než tři biliony, a možná že i jen jeden bilion barelů oleje, což je dost málo. Rezervy tamního zemního plynu se odhadují na 26 trilionů kubických stop. Budoucnost nám teprve ukáže, zda tento div techniky vůbec stál za námahu.

• • •

San Francisco. — Skupina čtyř lékařů studovala po dobu 22 let zdraví 3600 přístavních dělníků v San Franciscu. Ku podivu se zjistilo, že tito dělníci, ačkoliv pravidelně vykonávají těžkou tělesnou práci, trpí nejméně ze všech lidí na srdeční infarkt. Z této skutečnosti lékaři vyvodili, že pravidelná těžká tělesná práce je nejlepší zárukou proti srdečnímu infarktu; proto doporučují pro vyvarování se této chorobě provozovat rozumně sport nebo tělesně pracovat až do únavy. Sami tito lékaři nekouří a denně proběhnou klusem asi 10 mil.

• • •

Chicago. — Vědci Chicagské university dnes odhadují stáří našeho vesmíru na 20 bilionů let; doposud se odhadovalo na 15 bilionů let. Ve svém odhadování se opírají o radioaktivní rozpad isotopu rhenium 187. Stáří naší sluneční soustavy se odhaduje na 4.5 bilionu let. — (Popeleční středa nám to každoročně připomíná tou zcela prostou větou: "Člověče, nezapomeň nikdy, že jsi prach a v prach že se obrátíš!")

• • •

Bonn. — Podle magazinu "Globus" se od 15. března 1976 do 15. března 1977 zvýšily na světových trzích ceny těchto surovin: káva o 215 procent, kakao o 195 procent, čaj o 176 procent, olovo o 107 procent, sojové boby o 81 procent, cín o 68 procent, jedlé oleje o 64 procent, hliník o 50 procent, bavlna o 38 procent, vlna o 30 procent, měď o 26 procent, surová guma o 19 procent, dřevo o 14 procent, zinek o 10 procent a zemní olej o 5 procent.

• • •

Londýn. — Podle organizace "Amnesty International" jsou asi v 60 zemích světa političtí vězni podrobováni surovému trýznění, aby se přiznali ke svým zločinům, skutečným či domnělým, aby vyzradili své společníky, či posléze aby "změnili své názory". Při tomto trýznění je někdy užíváno opravdových vědeckých metod. Je všeobecně známo, že Sověti považují domácí kritiky svého režimu za blázny a posílají je do ústavů pro choromyslné, kde jsou podrobováni působení různých drog, které vyvolávají schizofrenii, a to tak dlouho, až se nakonec opravdu pomatou na mysli. Čínští komunisté podrobovali cizí misionáře staré osvědčené metodě, spočívající v dlouhém věznění, odloučení od světa, nedostatku jídla a spánku; přitom byli vězni podrobováni dlouhým, únavným výslechům. (Už na konci středověku a na začátku novověku se užívalo stejných metod proti nervově nemocným stařenám, jimž bylo např. kladeno za vinu, že prý "uhranuly" 'sousedovy krávy, které nadojily modré mléko. Dnes se ví, že toto mléko napadly zvláštní bakterie, avšak tehdy se to nevědělo. Stařeny se pak po dlouhém trýznění přiznaly, že byly "čarodějnicemi", a za noci létaly s d'áblem na hořícím koštěti. Pak byly upalovány za živa. Dnes, bohužel, i nekomunistické režimy trýzní někdy své nebezpečné oponenty. Tak např. Britové v Severním Irsku podrobovali irské katolíky, podezřívané z terorismu či ze sympatií s teroristy, úplné isolaci, znemožňující jakékoliv smyslové vnímání, a to tak dlouho, až se z toho někteří pomátli na mysli. Jihoameričtí diktátoři dávali trýznit své politické odpůrce od pradávna. V Uruguay prý policie vstřikovala do žil marxistických teroristů Tupamaros jed curare, který způsobuje okamžité ochrnutí všech svalů, takže člověk nemůže dýchat a dusí se. (Indiáni užívali vždycky tohoto jedu k otrávení svých šípů.) — Policie však vloží vězně do kyslíkové komory, aby se nezadusil, a pak mu vstříkne do žil pentathol sodíku, který vyvolává pocit euforie. Tyto dvě praktiky se střídavě opakují tak dlouho, až vězeň buď zemře, anebo vyzradí všechno, co ví. Tímto způsobem se uruguayskému režimu podařilo vyhubit prakticky celé hnutí Tupamaro a Sovětům tisíce vzdorných vězňů, které nezničila práce v koncentračních táborech ani hlad. V Brazílii jsou političtí vězni zavíráni do jakési krychlové komory, podobné ledničce, jejíž strana měří pět stop; tam pak jsou střídavě vystavováni nesnesitelnému horku, pak zase mrznou, jednou jsou vystaveni příšernému hřmotu, jednou zase mrtvému tichu, jednou prudkému světlu a opět úplné tmě. Tak se to střídá za sebou, jde se do nejzažší míry, kterou člověk snese, a přitom se nutně dusí. Této "kůře" prý nikdo neodolá a každý nakonec prozradí všechno, co ví. To, že totéž dělají komunisté, není pro t.zv. křesťanské země omluvou, avšak při dnešním mocenském rozdělení světa a nebezpečí komunismu nelze s jeho fanatickými násilníky asi zatím jednat jinak — ovšem s podmínkou, že se vlády u moci snaží vyřešit všechny sociální problémy, aby mezinárodní komunismus nemohl jejich nespravedlnost zneužít k revolučním cílům. — Černošské země v Africe užívají nesmírně krutých metod trýznění, které obyčejně vedou k smrti anebo aspoň k trvalému zmrzačení. Amnesty International je v této věci bezmocná; vlády nedbají jejích protestních hlasů. Proto se aspoň obrací na vědce se žádostí, aby užívali svých znalostí pouze ke službě lidem a ne k jejich trýznění.

• • •

Paříž. — Organizace OECD, která studuje světové problémy energie, předvídá, že západní svět spotřebuje do roku 1993 asi 1.7 až 1.9 milionu tun uranu, do roku 2000 asi 3.6 až 3.8 milionu tun, a do roku 2025 asi 10 milionů tun. Známá ložiska uranové rudy však jsou velmi omezená. Dobře prozkoumaná ložiska uranové rudy obsahují asi 1.8 milionu tun uranu, méně dobře prozkoumaná ložiska ho podle odhadů geologů obsahují asi 1.7 milionu tun; uranová ložiska, o jejichž existenci se ví, ale jejichž objem uranové rudy je dosud neznámý, mohou mít podle odhadů nanejvýš asi 6 milionů tun.

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

JEŠTĚ KE KNÍŽCE — ŘEČ — DAR BOŽÍ

od prof. dr. Felixe Mikuly z Clevelandu

Filosofické studie profesora Felixe Mikuly jsou vždy vítaným požitkem pro myslící lidi, jimž evangelijní pravda — "Nejen chlebem jsi živ" — je jistým vodítkem a branou s průhledem do jiného světa než toho hmotného a pomíjejícího.

Jeho nedávno vyšlá knížka **"Řeč — dar Boží"**, (24. svazek Křest anské akademie v Římě) — je dalším dokladem soustavného a uzrálého myšlení muže a kněze, který se nejen svými hodnotnými spisy, ale i nevýslovnou láskou, dobrosrdečností, nevšední laskavostí a spoluprací s každým člověkem dobré vůle zapsal do myslí i srdcí mnoha z nás.

Otec Mikula umí zahrát na struny, jejichž ladné tóny dovedou změnit, vyjasnit, doplnit anebo zocelit názory. Dovede zpracovat a vysvětlit podstatu Máchova Máje zrovna tak názorně a hravě, jako rozebrat témata teologická, či umocnit nebo odmocnit význam lidské mluvy.

Dr. Felix Mikula se po působení v Radiu Svobodná Evropa v Mnichově rozhodoval, zda má zůstat v Německu, či se vrátit do Clevelandu, případně se usadit v Texasu. Rozhodl se pro naše město, za což jsme mu upřímně vděčni. Připravuje nam a navštěvuje hodnotné kulturní programy, vyplňuje agendu Krajanského výboru i SVU, a po řadu let již řídí uměleckou část našich 28. říjnů.

K nové knížce mu upřímně gratulujeme, vyprošujeme mu hodně zdraví a síly do další práce pro rozšiřování našich duchovních a tím i všelidských obzorů. — Upřímné díky, pane profesore!

Přemek Kocián

Dělníci a zaměstnanci v čs. průmyslu odmítli odsoudit "Chartu 77"

Londýn. — Už v únoru přinesl londýnský deník "London Times" zprávu o tom, že "odborové a stranické orgány" nepochodily ani ve vysočanské ČKD, ani v Tesle, ani v Kladně ani v Radotíně, když svolaly všechny zaměstnance, aby je vyzvaly k rozhodnému odsouzení všech signatářů "Charty 77".

Ze 14 tisíc zaměstnanců pražské ČKD se na svolaný masový miting dostavilo pouze 22 lidí. Všichni ostatní chtěli nejprve slyšet, jaký je skutečný obsah té Charty 77. "Dokud s ním nebudou seznámeni, do té doby nic nepodepíší." — Bylo jim za to vytknuto, že nedůvěřují straně, ale režimním lidem se z toho rozbolela hlava při myšlence, že by se pracující lid mohl v celé republice organizačně postavit na podporu signatářů "Charty 77".

DOBA VELIKONOČNÍ

TŘETÍ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, kéž tvůj lid stále jásá, — neboť jsi obnovil mladost jeho duše. — Jako se nyní raduje z toho, — že mu byla vrácena sláva Božího synovství, — tak dej, ať v bezpečné naději na radost věčnou — očekává i den vzkříšení. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 5, 27b-32, 40b-41)

Velekněz začal apoštoly vyslýchat: "Přísně jsme vám přece zakázali, že v tom jménu už nesmíte učit. Přesto však Jeruzalém je plný toho vašeho učení a chcete na nás přivolat pomstu za krev onoho člověka."

Ale Petr a ostatní apoštolové na to řekli: "Více je třeba poslouchat Boha než lidi. Bůh našich otců vzkřísil Ježíše, když vy jste ho pověsili na dřevo a zabili. Ale Bůh ho povýšil po své pravici jako vůdce a spasitele, aby Izraeli dopřál obrácení a odpuštění hříchů. A my jsme svědky těchto událostí, stejně i Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají."

Zakázali apoštolům mluvit ve jménu Ježíšově a propustili je. Oni odcházeli z velerady s radostí, že směli pro jméno Ježíšovo trpět příkoří.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 5, 11-14)

Já Jan, měl jsem vidění a uslyšel jsem volání velkého množství andělů shromážděných kolem trůnu, bytostí a starců — bylo jich na miliony a staminy — a volali silným hlasem: "Beránek, který byl zabit, si zaslouží, aby byla uznávána jeho moc, bohatství, moudrost a síla, a aby mu byla vzdávána čest, sláva i chvála!"

A všechno tvorstvo na nebi, na zemi, v podsvětí i na moři, celý vesmír jsem slyšel volat: "Tomu, který sedí na trůně, i Beránkovi přísluší chvála, čest, sláva i moc na věčné časy!" Tu ony čtyři bytosti přidaly: "Amen!" a starci padli a poklonili se.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 21, 1-19)

Ježíš se opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského. Stalo se to takto:

Byli spolu Šimon Petr, Tomáš zvaný Bliženeč, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků. Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Šli a vstoupili do lodi. Té noci však nic neulovili.

Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to Ježíš.

Ježíš jim řekl: "Dítky, nemáte něco k jídlu?"

Odpověděl mu: "Nemáme."

Řekl jim: "Hoďte síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji už ani utáhnout pro množství ryb.

Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "Pán je to!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si šat — byl totiž svlečen — a pustil se do moře. Ostatní učedníci přijeli na lodi — nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loktů — a táhli za sebou síť s rybami.

Když vystoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb z těch, které jste ulovili!" Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich stotřiapadesát; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla. Ježíš jim řekl: "Pojďte jíst!" A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán. Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

To se Ježíš zjevil svým učedníkům již potřetí po svém vzkříšení.

Když pojedli, zeptal se Ježíš Šimona Petra: "Šimone, synu Janův, miluješ mě více než tito?"

Odpověděl mu: "Ano, Pane, ty víš, že tě miluji."

Řekl mu: "Pas beránky mé!"

Zeptal se ho podruhé: "Šimone, synu Janův, miluješ mě?"

Odpověděl: "Ano, Pane, ty víš, že tě miluji."

Řekl mu: "Buď pastýřem mých ovcí!"

Zeptal se ho potřetí: "Šimone, synu Janův, miluješ mě?"

Petr se zarmoutil nad tím, že se ho potřetí zeptal: "Miluješ mě?"

I odpověděl mu: "Pane, ty víš všecko, ty víš také, že tě miluji."

Ježíš mu řekl: "Pas ovce mé! Amen, amen, pravím tobě: Když jsi byl mladší, sám ses přepásával a chodil jsi, kam jsi chtěl; ale až zestárneš, vztáhneš ruce a jiný tě přepáše a povede, kam nechceš."

To řekl, aby mu naznačil, jakou smrtí oslaví Boha. A po těch slovech dodal: "Následuj mě!"

\- + +

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Odvracíš-li kdo uši, by neslyšel zákona (Božího), — toho i modlitba bude ohavností.

Kdo hříchy své tají, nebude mít štěstí, — kdo však je vyzná a nechá jich, milosrdenství dojde.

Muži věrnému bude velmi žehnáno, — ale kdo chvatně chce zbohatnout, neujde trestu.

Kdo kárá člověka, najde u něho potom víc vděku, — nežli ten, kdo lahodným jazykem ho klamal.

29.

Kdo se vzpouzí zatvrzele pokárání, — na toho náhle přijde zkáza neodvratně.

Když vládnou spravedliví, veselí se národ, — ale když vlády se domohou bezbožní, .á lid.

Člověk moudrý, domlouvá-li se s hlupcem, — hněvem ani smíchem nedojde slechu.

Blázen vybuchne s veškerou prudkostí svou, — moudrý odkládá a schovává na potom.

Metla a pokárání uděluje moudrost, — chlapec však ponechaný své vůli je na hanbu matce.

Když není proroků, lid pustne. — Kdo však dbá zákona, tomu blaze.

Člověk prchlivé povahy vzbuzuje sváry, — a kdo se snadno rozhněvá, snadno hřeší.

Kdo se bojí lidí, snadno padne, — ale kdo doufá v Pána, bezpečen bude.

Modlitba za tolik prostředků hmotných, aby člověk s nimi vyšel.

O dvě věci prosím tebe, Bože, — neodpírej mi jich, dokud neumru. — Falešná, lživá slova rač ode mne vzdálit, — žebroty ani bohatství nedávej mi, — uděl jen potřebných věcí k živobytí, — abych snad nadbytkem všeho nedal se svésti, — nezapřel tebe a neřekl: „Kdo jest Hospodin?“, — nebo abych nouzí jsa dohnán nekradl, — a nepotupil jména Boha svého. Přís. 30.

Zrcadlo ctnostné hospodyně.

Zdatnou ženu kdo nalezne? — Nad skvosty zdaleka cenu má. — Manžel na ni se spoléhá, — o zisk nemá nouze. — Prospěch mu činí, ne škodu, — v každý den života svého.

Pečuje o len a vlnu, — pracuje radostnou rukou. — Jest jak obchodní koráb, — z dálky, jenž dováží chleba. — Když ještě noc je, vstává, — rozdává stravu své rodině, — služebným svým jídlo.

Na pole myslí — a koupí je, — z výtěžku rukou svých vinaří. — Ovíjí, silou svá bedra, — uplatňuje své rámě. — Vidí, že sladký je zisk její, — nehasne v noci jí světlo.

Ruce své na kužel klade, — prsty pak třímají vřeteno. — Ruku svou otvírá nuznému, — dlaně své vztahuje k chuďasu. — Sněhu se pro svůj dům nebojí, — jeť všecek oblečen dvojmo.

Koberce hotoví sobě, — kment a purpur šat její. — Vážen je ve branách muž její, — když sedí s předními kraje. — Vyrábí, prodává plátno, — pásy dodává kupci.

Vlív a čest její roucho jest, — s úsměvem v budoucno patří. — Ústa svá otvírá v moudrosti, — učení vlídné má na rtech. — Pátrá, co v domě se děje, — chleba bez práce nejí.

Rostou jí děti a ctí ji, — roste i muž její a chválí ji: — „Mnoho žen vedlo si zdatně, — ty's je však předstihla všecky!“ — Klamavá, prchavá krása jest, — která se bojí Pána, — té ženě přísluší chvála! Přís. 30.

Z KNIHY KAZATEL.

Marnost lidských námah. — Pracné úsilí o vzdělanost zklame. — Požitky neuspokojí.

Čirá marnost — praví Kazatel — čirá marnost! Všecko jest marnost! — Co má člověk ze vší své lopoty, kterou lopotí se pod sluncem?

Já, Kazatel, byl jsem králem nad Israelem v Jerusalemě, a uložil jsem svému srdci zkoumat a vyšetřovat moudře všecko, co se děje pod sluncem: trapné to zaměstnání, jež dal Bůh lidem, aby se jim zabývali. Patřil jsem na vše, co pod sluncem se děje, a hle — vše marnost a trápení ducha.

Křivé nesnadno napřímiti, — a počet nedostatků jest bez konce.

Řekl jsem si ve svém duchu: „Ejhle, velmi jsem převýšil moudrostí všecky, kteří byli přede mnou v Jerusalemě.“ Poznalať mysl má moudrosti a vědy mnoho, a snažil jsem se ze srdce vědět, co jest moudrost a věda, a co jsou bludy a bláznovství. A shledal jsem, že i v tom je námaha a trápení ducha. Protože při mnohé moudrosti mnoho je starostí, a kdo množí vědění, množí také bolest.

Řekl jsem si ve svém duchu: „Nuže, budu oplývati rozkošemi, a požívati budu dobrých věcí.“

A shledal jsem, že i to jest marnost. Smích mi bylo pokládati za blud a radosti říci: „Co se darmo klameš?“

Usmyslil jsem si odtrhnout od vína své tělo, abych se domohl moudrosti a vyhnul bláznovství, dokud bych nepoznal, co lidem prospívá, co by třeba bylo činiti pod sluncem ve dnech života jim vyměřených.

Vykonal jsem si veliká díla: vystavěl jsem sobě domy, pěstoval jsem vinohrady, vzdělal jsem si zahrady a sady, vysadil jsem je všelikým ovocným stromovím, nadělal jsem sobě rybníků, abych svlažoval háj stromů bujících, zjednal jsem si sluhů a služebnic, také domorodé čeládky mnoho jsem získal, a skotu a velikých stád bravu více nežli všichni, kteří byli přede mnou v Jerusalemě.

Nahromadil jsem si stříbra a zlata, jakož i pokladů od králův i krajin, opatřil jsem si pěvce a pěvkyně, i rozkoše lidské, číše a džbány, aby v nich podávali nalité víno. A převýšil jsem bohatstvím všecky, kteří byli přede mnou v Jerusalemě. A moudrost zůstala se mnou.

Čeho žádaly oči mé, nic jsem jim neodepřel, aniž jsem zbraňoval srdci svému, aby nepožívalo všeliké rozkoše, a nekochalo se v tom, co jsem byl připravil. To byla odplata moje — užívat práce své.

Když však jsem se ohlédl na všecka díla, která učinily ruce moje, na práce, při nichž nadarmo jsem se potil, uzřel jsem ve všem marnost a trápení ducha, a že nic trvale neprospívá pod sluncem. Kaz. 1, 2.

* * *

Sladké je světlo a libo jest očím viděti slunce. I kdyby člověk mnoho let živ byl, ať se raduje v nich všech a nechť pamatuje na dny temné, kterých bude mnoho, a když přijdou, usvědčena bude minulost z marností.

Vesel se tedy, jinochu, ve svém mládí, a raduj se srdce tvé ve dnech jinošství tvého, choď po cestách srdce svého a vedle toho, co vidí oči tvoje. Věz však, že pro to všecko tě přivede Bůh k soudu. Zaháněj mrzutost od srdce svého, a zapuzuj bolest od svého těla. Jeť mládí a rozkoš věc vratká.

Ale pamatuj na svého Tvůrce za dnů mládí svého, prve než přijdou dnové trápení, a přiblíží se léta, o nichž řekneš: „Nelíbí se mi, a prach se do země vrátí, jak býval, duch pak se vrátí k Bohu, jenž dal jej.

Čirá marnost — pravil Kazatel — a všecko jest marnost.

Konec rozpravy všichni slyšme: Boha se boj a příkazů jeho šetři, neboť to patří ku přirozenosti lidské. A vše, co se děje, přivede Bůh na soud, každou věc skrytou, budiž je dobrá nebo zlá. Kaz. 11, 12.

Z KNIHY MOUDROSTI.

Kdo chce dosáhnouti pravé moudrosti, tomu třeba vystříhati se hříchu, který moudrosti překáží a přináší smrt...

1.

Milujte spravedlnost, vy lidé, kteří vládnete zemí. — Přemýšlejte o Pánu v dobromyslnosti, — a v upřímnosti srdce hledejte ho! — Neboť nalezen bývá od těch, kteří nepokoušejí ho, — a ukazuje se těm, kteří jemu důvěřují.

Zvrhlé rozumy totiž odlučují od Boha, — a moc Boží vyzývaná zamítá nemoudré, — ježto do zlovolné duše nevejde moudrost, — aniž bydliti bude v těle, poddaném hříchům. — Svatý duch ukázněnosti totiž utíká před falší, — a vzdaluje se od myšlení, která jsou bez rozumu. — Zapuzuje ho přicházející nepravost.

... Duch Páně naplňuje okruh zemský, — a ten, jenž udržuje vesmír, ví, o každém hlesu. — Protož kdo mluví nepravé věci, nemůže utajit se, — aniž ho mine trestající spravedlnost. — Bývají myšlenky hříšníkovy vyšetřovány, — a zpráva o tom, co mluví, přichází před Boha, — aby potrestány byly nepravosti jeho. — Neboť ucho jeho žárlivé poslouchá všecko — a ani reptavé zašeptání neujde mu.

Vystříhejte se tedy reptání, které nic neprospívá, — a nedopouštějte jazyku, aby se rouhal, — ježto řeč tajná neuniká trestu, — ale ústa lživá zabíjejí duši.

(Pokračování.)

JINDŘICH ŠIMON BAAR:

JAK DAL SEDLÁK ŠTUDÝROVAT VOLA

(Pokračování z min. čísla.)

"Teprve včera sem se vrátil z Vídni, mušel sem tám počkát, haž se ten tvuj sedlovyj jak náleží husadí ha na město si zvykne. Nechtíl mě živou mocí pustit, nechál sem ho zapsát, našel sem mu dobryj kvartýr, koupil knížky, zaplatil napřed školní plat ha jinčí maličkosti, dělalo to dohromady tři sta marek, tak sem mu je pučil, ha sedlovyj tě pěkně pozdravuje, abys mi je voplatil."

"Dobře si dělal," voddych si Baborák, dyž tu zprávu slyšel, "víš, že děti nemám, ha tak sem míl toho vola rád jako svýho, zapomenout na něho nemůžu, nu, íčko budu spát bez starosti."

Rozepnul vopasek, vysázel na stůl tři sta marek ve stříbře, Hojdovi poděkoval ha rozloučil se s ním. Doma to všecko široce ha dlouze povídal ženě.

Ta se mračila ha vadila:

"Rači si ho míl prodát, túlik peněz nás stojí ha nic nám není platnyj."

"Ajci! Dyž nemáme děti, tak ajt' máme aspoň študýrovanýho vola, to nebude mít žádnyj po celým baborským království, jenom trefštajnskyj Štofl," zdvihal Němec furiantsky bradu ha nic ho to nemrzilo.

Asi po půl roce míl řezník Hojda zase cestu do Babor ha stavěl se hu Štofla.

"Tak sem bul minulyj tyjden ve Vídni ha zašel sem podívat se na tvýho sedlovýho," lhal, haž se mu vod huby prášilo.

"To si hodnyj za to, tak cák dělá? Japa se mu vede?" ptál se hned dychtivyj sedlák.

"Ve škole se mu túze líbí. Hučení mu de do hlavy, brzy huž bude hotov ha skládat zkoušky. Napřed, než ho k tím zkouškám pustí, muší zaplatit taksu, šest set marek potřeboval. Nevěřil sem mu hned ha šel sem se přesvědčit do školy. Šichní profesoři ho vychvalovali, jak se hučí, jak je chytryj, poslušnyj, tichyj ha hodnyj, prorokujou mu, že jístojístě co nevidět se stane hu císařskýho dvora velkým pánem, tak sem mu tich šest set marek pučil, ha von tě nechá pozdravovat, abys mi je voplatil."

"Štoflová zase bručila, túlik peněz na vola, že je to řích, ale muž celyj blaženyj si liboval: "Já to veděl! Nemyjlil sem se v ňom." Bez zpříkání zaplatil šest stotek ha eště dal řezníku jíst ha pjit.

Kolik měsíců bulo ticho, haž jednou v trefštajnský hospodě čtál pan hučitel sedlákom v neděli vodpolodne nahlas z novin.

Dyž tám přišel Štofl, šichní huž na něho čekáli, ha než zavřél dveře, huž křičíli:

"Koukej, tudle stojí v novinách, že rakouskyj císař ve Vídni si vyvolil nový milistry, ha hádej, jak se jeden menuje?"

"Cák je mi po tom, jak se menuje rakouskyj milistr," zabručíl sedlák ha sháněl se po pivě.

"Hans Štofl se menuje, zrovna jako ty," smáli se šichní, jenom Štofl vostál, jako by do něho nůž vrazil, houbu míl vorevřenou dokořán, voči vyvalený, haž najednou vyskočíl, praštíl do stolu, zasmíl se ha vykřík:

"To je jistě von, dal si po mně meno, já ho muším vidět."

Šichni myslili nic jináč, než že se zbláznil, dyž ho viděli, jak letí rovnou demů. Tám mušíla mu žena hned přinest sváteční šaty se stříbrnyjma knoflíkama, bochník chleba, kus huzenýho masa, ha Štofl se vydal rovnou do Vídni na hyjtu k svýmu sedlovýmu.

Šel ha šel, haž celyj hutrmácenyj se dotlouk do Vídni. A pane, to bulo eště pěknější ha lidnatější město než baborskyj Míchov! Šudýž plno lidí, vozů, krámů, křiku ha rámusu, v hlavě se Baboráku točilo jako ve mlyjně, neveděl, kam skočit, kerou hulicí se pustit, dyž vtom zhlídl policajta ha hned se ho teky voptál, esli neví, hde tu vostává milistr Hans Štofl. Ví, japa by neveděl! Ale hned sedláka k němu neved.

"Vy ho znáte?" vyptával se přísně.

"To ce ví, že znám."

"Cák mu chcete?"

"Vidět ho chci."

"Pročpa ho chcete vidět?"

"Protože sem ho nechál vyštudýrovat, platíl sem mu kvartýr i taksu na zkoušku."

(Pokračování.)

Z našich exilních nábož. událostí:

29. ledna byl vysvěcen na kněze v chrámu sv. Jana Bosca na Colle Don Bosco u Turina salesián jáhen Jan Horák, který už léta pracuje při prázdninových táborech české exilové mládeže. Svěcení vykonal arc. kard. Pellegrino, který v kázání několikrát vzpomněl Československa a jeho "mučedníka za víru" kard. Štěpána Trochty. Den na to měl dp. Horák svou první mši svatou v kruhu deseti svých spolubratří kněží a několika desítek krajanů, především ze Švýcarska, v kostelíku P. Marie Pomocnice blízko rodného domku Dona Boska. Blahopřejem a modlitbou provázíme jeho kněžský apoštolát.

7. ledna se konala v Curychu slavnost otevření klubovních místností Otce Šimčíka. Jsou v Brauerstr. 99. Klubovny — bývalý byt cizích dělníků — si naši věřící upravili sami.

Třídenní exercicie se konaly i letos v Bethanien ve dnech 24.—27. března. Začátkem dubna bylo v Quartenu v moderním vzdělávacím středisku schönstattských sester u dálnice mezi Curychem a Churem nad Walensee setkání s vedoucím českých katolíků v zahraničí mons. dr. Škarvadou, a od 15. do 17. 4. měli v exercičním domě v Einsidelnu setkání mládeže, které vedl jezuita P. Robert Kunert.

Ve Würzburku v NSR zemřel 83letý augustinián P. Alfons Maria Mitnacht, známý pracovník za sblížení církví katolické a východních. V letech 1929 až 1941 — do vypovězení nacisty — žil jako žurnalista a kaplan německé universitní mládeže v Praze a řadu let byl předsedou klubu zahraničních novinářů. Z té doby pochází jeho láska k našim zemím a otevřenost našim církevním problémům.

Stuttgartská universita spolu se Svobodnou ukrajinskou universitou, která má sídlo v Mnichově, uspořádaly už druhé symposium na téma "Naše životní prostředí zítra". Promluvil též prof. dr. Josef Kratochvil o "životním prostředí tzv. primitivních národů — zítřka".

● **PRONAJMU** 3-pokojový byt v basementě s nábytkem nebo bez. Hodí se pro 1 nebo 2 osoby.

Též 1 pokoj na spaní, zvláštní vchod. — 2305 South Austin Blvd., Cicero. Telefon: 863-7034

★★★★★★★★★★★★★★★★

JÍDELNÍ SOUBORY



MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

★★★★★★★★★★★★★★★★

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P. b. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Dostal se mi do rukou obrázek Národního Musea, krvácejícího z ran, které mu zasadil v srpnových dnech 1968 na důkaz svého přátelství k našemu národu velký "osvoboditel, přítel na věčné časy" - Sovětský svaz. Dívám se na rozstřílené průčelí a docházím k přesvědčení, že podobného hnusného činu je schopna jen komunistická soldateska, vychovaná v Marx—Leninismu.

Podívejme se, milí čtenáři, trochu do historie našeho Národního Musea, stánku kultury, památnosti a umění našeho národa.

V minulém století, kdy v české kultuře, v umění a vědě nastává obrození, scházejí se vlastenci, vedení hrabětem Kašparem Šternberkem a Josefem Dobrovským, aby uskutečnili dávné přání, založit a vybudovat Národní Museum. Začalo se shromažd'ováním sbírek, které do té doby byly uloženy jen ve šlechtických domech a palácích. Celou akci vedla řada vlastenců v čele s hrabětem Kašparem Šternberkem, který byl světoznámým učencem v oboru paleontologie. A tak 15. dubna roku 1818 bylo slavnostně podepsáno provolání o založení Národního Musea. Ovšem muselo se čekat na schválení vídeňské vlády, což se stalo až roku 1820. Ani tato důležitá otázka nebyla bez rozporů v náhledech. Skupina vlastenců kolem Šternberka, Palackého a Dobrovského, aby Vídeň příliš neprovokovala a aby vůbec dostala k jeho zřízení povolení, mluvila spíše o zásluhách vlády o české země, zatímco skupina, soustředěná kolem Josefa Jungmana si přála, aby nové Museum sloužilo jasně našemu národnímu obrození a našemu národnímu programu. Tato skupina chtěla především stánek, kde by byla shromážděna výhradně a především česká literatura a české památky s knihovnou, které by sloužily k zdokonalování českého jazyka. První a to veliké dary Museu věnovala ze svých sbírek česká vlastenecká šlechta. K ní se přidaly ochotně pražští měšťané a venkovští občané. Každý daroval, co mohl. Po celé vlasti se shromažd'ovaly cenné písemné památky, věci národopisné, historické dokumenty a vše, co připomínalo slavnou českou minulost. Dále se organisovaly sbírky pro postavení budovy Musea. Velikou zásluhu o vybudování Musea měl sám František Palacký, který se v roce 1841 stal jednatelem Společnosti vlasteneckého Musea. Zatím co se František Palacký zasloužil o české dějiny v museu, hrabě František Šternberk s bratrem Kašparem přispěli velkou sbírkou numismatickou. (Sbírkou starých mincí.)

S budováním Musea a činností sběratelskou je spjato mnoho dalších osobností českých vlastenců: Pavel Josef Šafařík, K. J. Erben, J. E. Vocel a jiní. Později mnoho času svého života věnovali na budování musejních sbírek Antonín Frič a J. E. Purkyně. Díky těmto vlastencům, Matici české a časopisu Národního Muzea, který informoval čtenáře a širokou veřejnost o průběhu prací a zároveň prosil o přispění, rostly nejen vědecké sbírky, ale též peněžní fond na postavení Musejní budovy. Ale čas klidně odnášel dny a roky, až přišla léta šedesátá minulého století. Padla vídeňská Bachova vláda a český kulturní život se znovu probouzí, jakmile polevuje tlak Vídně. Národní Museum se nemohlo dosud pochlubiti mnoha cennými sbírkami, které prozatímně byly uloženy v palácích šlechty, nebot' nebylo pro ně budovy. Přichází rok 1885 a začíná stavba Národního Musea. Byla dokončena v dubnu v roce 1891 a téhož roku v květnu otevřena pro veřejnost.

Tato památná budova byla postavena v čele bývalého Koňského trhu, dnešního Václavského náměstí. Vévodí celému Václavskému náměstí a zásluhou mecenáše architekta Hlávky a Myslbeka před budovou stojí socha svatého Václava, patrona a ochránce země České. Pražané a návštěvnici devadesátých let chodili kolem budovy Národního Musea se zatajeným dechem a se slzami v očích; vždyt' přímo vonělo novostí, čistotou a krásou. Přímo bylo cítit rozkvět české kultury, umění a naší slavné minulosti a hlavně probuzené národní solidarity. O jeho postavení se zasloužili nejlepší synové národa, Palacký, Jungman, Wagner, Brožík, Ženíšek, Hynais, Mařák a další a další.

Léta utíkala, přišly bouřlivé doby válek, revolucí a nepokojů. Přichází 28. říjen 1918, den, kdy se splnil staletý sen českého i slovenského národa, přišlo osvobození a státní samostatnost.

President Osvoboditel — Tomáš Garigue Masaryk, přijíždí do svobodné Republiky a projíždí ve slavném průvodu Václavským náměstím, aby se pokloníl soše sv. Václava a sklonil hlavu před památníkem české kultury, umění a slavné minulosti — Národním Museem. Během republiky se jeho sbírky rozrostly, vybudovaly se další a ani nacistická okupace se jich neodvážila dotknout, jako se nacisté neodvážili vztáhnout ruku na svatováclavský pomník.

Přišel rok 1968 a s ním nevítaný a nevolaný návštěvník, okupant. Střílí zběsile na budovu Národního Musea, aby nám ukázal tu svoji kulturu, založenou na krvi, násilí, koncentračních táborech a vykrádání.

Vážená redakce, milí čtenáři, dívám se na ten obrázek Národního Musea, jeho rozbitého průčelí, které nám dává ten nejlepší obraz, kdo je a co je ten "přítel na věčné časy" Sovětský svaz. Prosím o modlitbu za staré a nemocné, též za naši maminku Terezičku.

Všechny vás pozdravuji, Bůh vám všem žehnej!

Karel Pekárek

PENTICTON, B. C. KANADA:

Vážená redakce,

posílám předplatné a ten zbytek je na inkoust. Srdečné "zaplat' Pán Bůh" všem, kteří pracují v redakci a vydávají pro nás Hlas Národa, ve kterém se dočteme tolik zajímavých zpráv. Rádi čteme i sportovní zprávy, moc nás těší, že se něco dozvíme o Navrátilové a nebo našich hokejistech, kterým vždy držíme palce.

Bůh vám všem pomáhej a dej vám zdraví, abyste pro nás staré Hlas Národa udrželi a nadále vydávali.

Vaši čtenáři J. M. Motlík

* * *

Milí naši Motlíkovi,

srdečně děkujeme za předplatné. Jsme rádi, že se vám Hlas Národa líbí a že i když už nejste z té nejmladší generace, si také rádi přečtete ty sportovní zprávy. Za ty už mnohokrát jsme dostali "vyhubováno". Ti z mladších generací mají však o ně zájem, a tak také musíme otisknout něco, co zase jim se líbí. Vždyt' doufáme, že s pomocí Boží a vaši ty české noviny ještě i jim zachováme.

Otec Vojtěch Vít

HIGHLAND PARK, ILL.:

Ctěná redakce Hlasu Národa.

posílám vám předplatné na tento rok. Promiňte, že je posílám opožděně. Myslel jsem, že lépe opožděně než nikdy. Byli jsme na dovolené a tak jsme na předplatné zapomněli. Pokud se týče světové situace, nemáme naději, že se to zlepší. Amerika by potřebovala energického presidenta jako byl de Gaulle ve Francii nebo Čankajšek v Číně. Je jasné, že bez energického zakročení se nedá proti komunismu nic docílit. Détente až dosud znamenala, že Amerika doteraz ve všem ustupovala. Komunisté stále jen zabírají stát za státem. My obyčejní lidé na tom nic nezměníme, ale vy v tisku burcujte lidi, aby se to aspoň trochu napravilo. Končím, a ještě jednou vás všechny v redakci srdečně pozdravujem.

Simon Bukovsky

* * *

Milý pane Bukovský,

upřímně Vám děkujeme za Vaše předplatné. To je svatá pravda, raději pozdě než nikdy. Ty Vaše zdravé politické názory by mělo mít více lidí, hlavně ti, co se zabývají politikou. My se snažíme dělat, co můžeme, informovat pravdivě lidi. Pokládáme to za důležité, poněvadž špatné informace mohou věci velmi uškodit. Bud'te hodně zdráv a až Vám zbyde čas, tak nám napište.

Redakce

HUTKINSON, MINNESOTA:

Ctěná redakce,

odpust'te, že jsem se trochu opozdila s předplatným a že čtu "na dluh". Tedy posílám $20.00 v dopise. Abych něco připsala o Minnesotě: velice mrzlo, ted' po několik dní je to lepší, ale mrzlo až až. Začalo to začátkem prosince. Vyjma jen některý den se to zlepšilo. V lednu bylo až 38 pod nulou. V létě budou zase taková horka, ale jen aby to nebylo horší než v loni. Úroda na to veliké sucho byla obstojná a v zahrádce všechno narostlo. Nesmíme toho chtít moc a nebudeme zklamáni. 10. prosince jsem s dcerou Margi a bratrem Emilem jela do N. Dakoty na pohřeb bratra Adolfa. Tam měli zrovna takovou zimu, ale v den pohřbu ráno bylo 31 nad nulou, k polednímu bylo 38 nad nulou a začalo tát a tak měl moc hezké počasí na pohřeb. Moc chudák zkusil, byl nemocen 8 let. Poslední tři roky nemluvil, nemohl sám chodit a viděl moc málo. Byl to dobrý člověk. Jeho heslo bylo: "Modli se a pracuj!" Každou věc, která měla podpořit nějaký dobrý účel, podpořil. Pán Bůh jej zase dobrým odmění na věčnosti. Musím již končit a nezabírat místo druhým.

Všem v redakci přeji mnoho zdraví a svaté trpělivosti, abyste mohli mnoho a mnoho let pracovat pro Hlas Národa, je to moc pěkné čtení. Přeji vám též, abyste dostali hodně nových odběratelů. Rovněž pozdravuji všechny čtenáře tohoto listu a zůstávám vaše čtenářka

Anna Brychta

* * *

Milá naše čtenářko,

Pán Bůh Vás i Vašeho bratra Emila potěš nad ztrátou milého bratra Adolfa. Pomodlím se za spásu jeho duše. Snad je lépe, že Pán Bůh jej povolal k sobě, když píšete, jak poslední léta trpěl. Ovšem Vám bude chybět, hlavně, že byl tak hodný a tak Vám na něj zůstávají jen hezké vzpomínky. Až budete mít někdy kdy, napište nám zas pár řádků, co je nového u

DO ČESKOSLOVENSKA 1977

Přímé lety Chicago—Praha

- 11. června na 23 dní — $401.44
- 27. června na 28 dní — $446.44
- 24. července na 30 dní — $446.44

Výpravy se rychle zaplňují, proto se přihlaste co nejdříve!

Na vaše pozvání zařídíme rychle a spolehlivě návštěvu vašich příbuzných do USA.

O BLIŽŠÍ INFORMACE VOLEJTE:

WEBER
TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd., Berwyn, Il. 60402
Tel.: 749-1333 nebo 242-1512

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY
Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

vás v Minnesotě. S přáním hojnosti zdraví a Božího požehnání

Otec Vojtěch

OTTAWA, ONTARIO:

Vážená redakce Hlasu Národa,

posílám vám mnoho srdečných pozdravů a přeji vám hodně zdraví, abyste mohli s úspěchem překonat všechny nesnáze a mohli pokračovat ve vydávání Hlasu Národa. Jsem opravdu velmi povděčen svému drahému příteli, důstojnému p. Josefu Šachovi z Hamiltonu za to, že mě minulého roku s Hlasem Národa seznámil. Od té doby jsem přečetl každý článek, i ten sebekratší, neboť všechny mě zajímají.

Byla by to tragedie, kdyby Hlas Národa přestal existovat. Pevně však věřím, že se tak nestane! Vždyť náš nový světec Jan Nepomuk Neumann vám ve vaší šlechetné práci žehná. On nyní proslavuje jméno Čech v celém katolickém světě.

Ale v této souvislosti bych se chtěl zmínit o Milostném pražském Jezulátku, které representuje naši vlast po více než tři století. A na to mnohdy tak často zapomínáme, že máme Milostné Pražské Jezulátko.

Během svých cest jsem vždy prožíval nepopsatelné pocity naprosté důvěry v Pána, když jsem se s ním setkal v podobě Pražského Jezulátka na místech, kde bych to nejméně čekal: v malé kapličce v horách Nového Hampshiru, v kostelíku na Cape Codu, v katedrále Neposkvrněného Početí ve Washingtonu, D. C., v malé vesničce v rakouských Tyrolích, zcela zapadlé uprostřed Alp, no prostě bych mohl vyjmenovat stovky míst, kde se naše Pražské jezulátko uctívá. A že je uctíváno, potvrdí tento příběh: Když jsem před časem navštívil ostrov Svaté Lucie v Karibském moři, šel jsem v hlavním městě Castries navštívit tamní katedrálu. Nikdy nezapomenu na to, jak jsem pospíchal, jako by mě tam někdo volal. Když jsem vešel do chrámu, nebyl tam skoro nikdo, jen skupina lidí, všichni domorodci, se modlili u postranního oltáře na pravé straně. Ač jsem chtěl pokleknout v pozadí, měl jsem najednou pocit, že mě někdo vzal za ruku a vedl k té skupině černochů. A tam jsem zůstal přímo ohromen: vždyť na mě hledělo Milostné Pražské Jezulátko, v jedné ručce drželo zemi a druhou nám žehnalo. A na oltářiku byla čtyři slova v angličtině: Holy Infant of Prague. Jediné svíčky v chrámu byly před ním. A s jakou láskou se všichni k Jezulátku modlili. Ač jsem se cítil povznesen, přesto jsem najednou cítil tu hroznou tragedii dnešní situace našeho národa: naše Milostné Pražské Jezulátko, které je uctíváno po celém světě, nesmí být uctíváno ve svém domově v Praze. A proto my v exilu, kteří jsme roztroušeni po celém světě, se musíme tím více modlit k Jezulátku za naši vlast.

Již se připravuji na českou národní pout' ke kanadským mučedníkům v Midlandu, Ontario. Letos slaví tato pout' již stříbrné výročí, a jako během minulých 24 let, bude první neděli v červnu, letos je to 5. června. Dp. Josef Šach z Hamiltonu ji opět povede a doufám, že se nás tam letos hodně sejde. Pomodlíme se tam též za dp. Františka Dostála, zakladatele těchto krajanských poutí do svatyně mučedníků v Midlandu, který bude již letos v září 3 roky na pravdě Boží.

Přikládám předplatné. Přeji vám všem v redakci hojnost Božího požehnání a posílám vzpomínku Otci Vítovi. Setkal jsem se s Vámi v únoru 1971 jednu neděli po mši sv. u svatého Prokopa, když jsem v Chicagu shánět na universitě dokumenty pro svoji tezi. Bydlil jsem tehdy u Josefa a Libuše Bučkových v North Riverside. Dá-li Pán Bůh a opět se někdy dostanu do Chicaga, tak Vás rozhodně ve Velehradu navštívím.

S mnoha pozdravy

Jiří Římek

* * *

Milý doktore,

vzpomínám si ještě na Vás. Bučkovic mají šikovného klučinu — Pavlíka, kterého maminka dobře vychovává a posílají ho k nám i s jeho bratránkem Jarouškem do sobotní školy. — Děkuji Vám za pěkný dopis a až Vám zbyde čas, napište našim čtenářům něco ze svých cest.

S pozdravem

Fr. Vojtěch

CEDAR RAPIDS, IOWA:

Ctěné redakci a čtenářům,

oslava velikonoc, jak je slaví církev katolická, je skončena. Církev pravoslavná slaví velikonoce 13 dní po církvi katolické kvůli starému Juliánskému kalendáři, ale letos byly stejně. Oslavy obou těchto církví jsou krásné a zajisté Bohu milé. My staří pamětníci těchto oslav rádi na ně vzpomínáme, i když se z nich tak mnohé ztratilo Zvláště v Čechách, kde lidé nyní pod komunistickou vládou oslavují velikonoce jen malovanými a obarvenými vejci — říkají tomu velikonoční pomlázka. Pouze tento zvyk po našich předcích ještě udržují — ostatní pomalu, ale jistě mizí. Je to škoda. Také v Rusku noví lidé, vyrostlí za komunismu, církev neuznávají, mnohdy se tak stává z důvodů existenčních. Přesto věřím, že velikonoční pozdrav "Christos Voskres" nevymizí, že i lidé z dnešní generace budou se dál zdravit křest'anským pozdravem bývalé svaté Rusi.

Před lety jsem myslila, že se s manželem podívám do své rodné vlasti. Ale jak se říká: Člověk míní, Pán Bůh mění. Manžel onemocněl zlou záduchou a mě, když jsem šla od něho z nemocnice, kde jsem ho byla navštívit, porazil automobil. Měla jsem zlámanou nohu a pohmožděnou ruku. Manžel po mém úrazu za 10 dní zemřel a já zůstala po operaci v nemocnici ještě dva měsíce. Nohu i ruku mně vyléčili, takže mohu chodit.

Za devět let jsem do téže nohy dostala z poškrabání, které jsem zanedbala, otravu. Noha hrozně bolela a tak moji ochránci manželé Hartloir mě odvezli do nemocnice na prohlídku. Tam si mě hned nechali a začali otravu z nohy vyhánět elektrickým osvětlováním, ale nepomáhalo to. Můj osobní lékař a ještě dva další, které si pozval na poradu, rozhodli, že je nutná operace, aby se noha uzdravila. Nahoře na noze uřízli zdravý kousek kůže a přiložili ji dole na kotník na tu bolest a kůže že sama přiroste a noha že se zahojí. Operace se podařila, což je v mých letech (90) úplný zázrak. Mohu chodit, ne ovšem dlouho, ale po domě a okolo domova. Na místo, kde kůže byla vyříznuta, přiložil pan doktor plátno a to tam drželo bez obvazu, kůže pod ním rostla a spojovala se s kůží okolní. Trvalo to delší čas, ale zhojilo se beze švu. Lékaři mají dnes velké vědomosti v léčení, ale je jich nedostatek.

Tak jsem vám vylíčila trochu těch svých trampot, abyste si nemysleli, že máte trampoty jenom vy. Bud'te zdraví a Pán Bůh vám žehnej. Posílám $5.00 jako dárek na tisk.

Všechny v redakci srdečně zdraví vaše čtenářka

E. Burak

* * *

Milá naše čtenářko,

zaplat' Pán Bůh za dar na tisk a za psaní. Doufáme, že ted' na jaře na sluníčku se Vám bude i s tou spravenou nohou lépe běhat. Je vidět, že i v těch 90 letech jste plná životní energie a pěkně ještě píšete. Škoda, že jste se s Vaším zesnulým manželem nepodívali domů. Ale jak jste sama napsala: člověk míní a Pán Bůh mění, a možná, že i to bylo k něčemu dobrému. Mnoho věcí je tam změněných a tak je třeba lepší, když si ve ve vzpomínkách zachováte naši starou vlast, jak bývala. O těch velikonocích jste to moc hezky napsala. Málo už se z toho, co bývalo, dodržuje. My jsme měli u sv. Prokopa na Velký pátek českou pobožnost křížové cesty a na Boží hod velikonoční byl kostel plný. To vždy přijdou i ti, kteří během roku do kostela moc nechodí. Obyčejně přichází jen na svátky, ale zaplat' Pán Bůh i za to. Na Vašeho zemřelého manžela si vzpomenu modlitbou a Vám hodně zdraví a Božího požehnání aspoň do té stovky vyprošuje

Otec Vojtěch Vít

NEW YORK, N. Y.:

Otevřený děkovný dopis presidentu Spojených Států.

Vážený pan
Jimmy Carter, president Spojených Států Amerických,
Bílý Dům, Washington, D. C.
USA.

Vážený pane presidente,

prosím, abyste tento upřímný dopis přijal trpělivě a s pochopením pro exulanta, který kdysi opustil nesvobodné Československo, a který již přibližně po čtvrt století žije klidně v blahobytné Americe.

Zažil jsem doma sám na vlastní kůži praxi bolševického otroctví a dodnes prožívám otřesný kontrast mezi životem ve svobodném světě — kde je jako právě v USA zaručena demokracie — a životem, zatíženým koncentračními tábory a okupační armádou. Poněvadž jste se zastal práva potlačených národů prozatím aspoň slovy, chci Vám za Vaši obhajobu poděkovat a poprosit Vás, abyste i nadále důsledně hájil práva a svobodu, jak ji každému národu přislíbila Charta Spojených Národů a později znovu potvrdila mezinárodní dohoda v Helsinkách.

Jako mnoho jiných — stejně postižených exulantů — jsem si zapamatoval mylné tvrzení presidenta Forda, který ovlivněn svým rádcem panem Kissingerem veřejně tvrdil, že národy východní Evropy mají svobodu a nejsou na Sovětském svazu závislé, ač jeho tvrzení se opíralo jen o velmi povrchní a nesprávný dojem. Také mi zůstala na mysli Vaše správná odpověď v tom smyslu, že Češi, Poláci, Maďaři a jiné národy žijí v komunistickém područí a netěší se vůbec výhodám demokracie jako obyvatelé USA.

V předvolební kampani, jak si asi dobře uvědomujete, ztratil president Ford mnoho sympatií už tím, že odmítl přijmout velkého ruského spisovatele a bojovníka za svobodu Alexandra Solženicyna.

Poněvadž jste se tedy vyjádřil v tomto smyslu, prosím, abyste i nadále hájil tento politický směr a věnoval laskavou pozornost též statečnosti těch, kteří doma v Československu, přes velké nebezpečí a risiko tvrdých zákroků, k nimž také již dochází, podepsali a obratně propašovali do svob. světa "Chartu 77", v níž upozorňují na všeobecná bezpráví, jichž se komunisticky kontrolovaná československá vláda dopouští na lidu, proti jehož vůli vládne jménem Moskvy policejně diktátorsky, s tvrdou politickou a sociální diskriminací proti nekomunistické většině.

Zajisté pro Vás není ničím novým, že dnešní státníci a politikové Sovětského svazu pracují na plánu, jak si podrobit zbytek svobodného světa, nejprve vyhnáním naší Ameriky ze všech světadílů, jak chtějí pohltit Evropu a později Ameriku. Tomuto jejich plánu se musí zabránit, má-li zůstat Amerika svobodná, a všichni poctiví lidé, at' ve službě politické, diplomatické, či jiné, pracují proti takovému úmyslu. Jsme dobře informovaní, že i obyvatelé Sovětského svazu sami nejsou nijak se svou vládou spokojeni a svrhli by ji, kdyby k tomu měli dosti válečných a ekonomických prostředků, a kdyby nebyli pod neobyčejně tvrdou kontrolou.

Všichni lidé, kteří jako já ve Vás kladou naděje, Vám jednou budou děkovati.

Prosím, abyste přijal projev mé naprosté úcty.

Josef Toman—Tománek
vydavatel českých knih
a hudebnin
85—31. 168 Street
Jamaica, L. I.
New York 11432

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

1894
26. dubna
1977

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ
k
83. NAROZENINÁM

Dp. VÁCLAVA MICHALIČKY, O.S.B.,

vzácného kněze, zlatého člověka a zasloužilého misionáře v česko-americkém katolickém tiskovém apoštolátě.

Přejeme mu a v modlitbě vyprošujeme hojnost zdraví, Boží ochrany a požehnání do dalších let jeho neúnavné práce pro Boha, církev a národ ve vděčném vědomí všeho dobra, které nám — věřícím exulantům — svým hlubokým pochopením našich těžkostí a dobrotou svého srdce tak často a tolikrát prokázal.

ČLENOVÉ KLUBU DOMOV,
chicagského "VELEHRADU"
a zaměstnanci "HLASU NÁRODA"



Vladimír Richter:

K 20. VÝROČÍ BOLESTNÉ SMRTI MSGR. DR. JANA ŠRÁMKA

MINISTERSKÉHO PŘEDSEDY ČSL. EXILNÍ VLÁDY V LETECH NACISTICKÉ OKUPACE

Nezapomínejme, ale vděčně vzpomínejme na osobnosti, které se zasloužily o církev, vlast, národ náš a stát!

Jestliže v těchto dnech vzpomínáme 20. výročí smrti katolického politika z doby demokratického Československa Msgr. dr. Jana Šrámka — nelze nevzpomenout na jeho činnost kněžskou, práci politickou a v neposlední řadě bezpříkladnou práci státnickou.

Životní jubilea vynikajících jednotlivců bývají příležitostí, kdy se přehlíží a hodnotí jejich dílo v poměru k celku, v němž a pro který je konali. Staneme-li na úmrtním mezníku československého státníka, předsedy Československé strany lidové a starosty kulturně-tělovýchovné organisace Čs. Orelstva, a chceme-li přehlédnout a zhodnotit to, co za svého života vykonal, musíme se nad touto skutečností vážně zamyslit, abychom poznali, že životní práce vzorného kněze dr. Jana Šrámka přesahuje formát veřejné činnosti mnoha jiných význačných politiků světového jména téže doby.

S osobností Šrámkovou se setkáváme na nejrůznějších úsecích života národního. Patří k nečetnému kruhu lidí, kteří svým životním dílem vytvářeli a budovali státní samostatnost našeho národa. Životní dílo našeho křesťansky politického vůdce musíme tedy hodnotit z tohoto širokého hlediska národního a státního celku, abychom správně vystihli jeho význam.

Dr. Šrámek byl budovatelem a vůdcem novodobého hnutí katolicko-křesťanského lidu československého, které se za jeho vedení včlenilo do nově uspořádaného života národa a státu — Československé republiky — jako trvalá, rovnocenná a spolurozhodující složka. Krátká tato věta shrnuje výsledek práce Jana Šrámka do jeho smrti, která ho zastihla dne 22. dubna 1957 ve vězeňském oddělení nemocnice Na Bulovce v Praze. V těchto dnech tedy smutně vzpomínáme 20. výročí jeho komunisty uspíšené smrti.

* * *

Teprve až na olomouckém bohosloví prohloubil se Šrámkův zájem o nové obzory. Je to především křesťanská sociologie a nové myšlenky o nutnosti obrození lidské společnosti v pravém duchu Kristově — jak k tomu důrazně vybízely encykliky Lva XIII. — jímž napříště zůstane Šrámek cele oddán. Záhy také pochopil, že problém náboženského obrození společnosti duchem Kristovým je velmi úzce spjat s uplatňováním zásad sociální spravedlnosti. V tomto ohledu jeho první kněžské působiště v Novém Jičíně na Moravě znamenalo významnou etapu v Šrámkově vývoji. V tomto poněmčelém středisku průmyslového života, poznal vedle nelítostného národního útlaku i děsivou tvář sociálních rozdílů; na jedné straně moc neomezeného kapitalismu a k tomu ještě cizáckého, na straně druhé téměř bezbrannost vykořisťovaného dělnictva. A nebylo náhodou, že do Nového Jičína se dostal také jiný kněz, Šrámkův přítel z bohosloví, brzy nato známý básník a organisátor literárního života katolického z pověstné "Katolické moderny", jež byla střediskem českých katol. literátů — orelský pěvec, Karel Dostál-Lutinov. Jejich společná práce pro náboženské, národní a sociální povznesení české menšiny novojičínské, stala se základem celé příští činnosti obou mladých kněží; jejich plodné přátelství a orelské bratrství bylo oběma neocenitelnou vzájemnou podporou v celoživotních zápasech o spravedlivé postavení katolictví v našem národě. Z této spolupráce se zrodily podniky, které daleko přerostly okruh krajové činnosti. Kdežto Lutinov zaměřil svoji práci ve směru převážně literárním a literárně organisačním, Šrámek naopak — ve směru publicistickém a praticky organisačním.

Záhy však musí opustit Jičín, neboť jeho horlivá činnost vyvolala odpor německého literárního tábora. Nastupuje místo administrátora v Životicích, aby odtud, po krátkém působení ve Všechovicích, zakotvil trvale v Brně. Všechno jeho úsilí směřuje nyní k oživení katolické aktivity v českém veřejném životě. Ale úkol to nebyl snadný. Infiltrace pokrokářských a marxistických hesel nebezpečně rychle pronikla česká města i venkov. Bylo nutno probouzet svědomí českých katolíků a připravovat je pro činorodou účast ve veřejném životě, neměl-li je vývoj odstavit na vedlejší kolej. Šrámek přitom postupuje uvážlivě — od úkolů individuálních až k široce založenému hnutí politické povahy. A protože si byl velmi dobře vědom toho, že jádrem příštího vývoje sociálního a politického bude dělnictvo, zakládá nejdříve "Sociální organisace křesťanského dělnictva", pak Organisace katol. žen, a v neposlední řadě i katolické tělovýchovné jednoty Křesťansko-sociální, jež byly podkladem kulturně tělovýchovné organisace Československého Orla. Činnost tohoto bratrstva Šrámek uznal za nejpotřebnější v národě. Jeho "ideologii" přijal od slovenského Orlovstva, jehož zakladatelem byl sociolog prof. dr. Janez Krek, slovinský národní buditel z Lublaně.

* * *

Politické rozvrstvení bylo v té době v našem národě takové, že žádná ze stávajících stran nebyla vhodným nástrojem k uskutečnění reformních snah křesťansko-sociálních které tehdy hýbaly Evropou a které Šrámek hlásal. — Ještě před Šrámkovými snahami — došlo u nás k založení samostatné strany Katolicko-národní, v čele s dr. M. Hrubanem, ale tato byla více representantem stavu rolnického než městského dělnictva.

Na sklonku sedmdesátých let 19. stol. vyvstávalo v českém politickém táboře nové dělnické hnutí, sociálně demokratické, jež bylo koncepce marxistické, a tedy protináboženské, které chtělo změnit naši společnost ať již cestou revoluce, nebo evolučním vývojem. Toto hnutí začalo ovládat průmyslová střediska českých zemí, tím snadněji že zneužívalo starého rakousko-uherského spojení náboženství s politikou pro svou křiklounskou propagandu. Šrámek dobře vystihl, že přitažlivost sociální demokracie u dělnictva není určována jejím revolučním programem, nýbrž spíše neochotou ostatních politických stran vyrovnat se s problémem sociální spravedlnosti pro dělnictvo v duchu nutných reforem hospodářského a sociálního řádu společnosti. Toto poučení mu ostatně podávala nejenom tehdejší smutná praxe stran občanských, nýbrž i jasné výzvy slavné encykliky papeže Lva XIII. o dělnické otázce. Proto se rozhodl r. 1899 založit stranu Křesťansko-sociální, která se od stávající strany Katolicko-národní lišila právě svým reformním programem sociálním. V tomto rozhodnutí ho posilovala i obdobná hnutí křesťansko-sociální ve Slovenii, pod vedením dr. Kreka, v Belgii, v Německu a v Itálii.

* * *

R. 1906 byl zvolen do zemského sněmu a r. 1907 se stává poslancem vídeňského parlamentu. Už za rok nato byl jmenován profesorem sociologie na Alumnátě v Brně. Téhož roku dává popud k soustředění Křesťansko-sociálních tělocvičných odborů, pro něž brněnský sjezd jejich zástupců vypracoval hned jednotný tělovýchovný program. Na Sjezdu českých katolíků v Olomouci, dne 30. května r. 1909 byl pak těmto sjednoceným odborům dán úřední název OREL. K tomuto Orlu moravskému se přidružily i odbory v Čechách První z nich byl založen v Praze-Vyšehradě — jako Křesťansko-sociální tělocvičný odbor — už v březnu r. 1896 v budově Katolických tovaryšů, mezi nimiž — na Smíchově — začal též svůj apoštolát s učňovskou a tovaryšskou mládeží i náš pozdější pražský arcibiskup a kardinál Josef Beran.

* * *

Zatím dochází k I. světové válce a Šrámkova důvěra v konečnou spravedlnost pro náš národ je neoblomná. Neskládá nikdy hold vídeňské vládě, tím méně Habsburkům. Přesto, že očekává naše národní osvobození, nedělá si iluse o těžkostech, s nimiž se bude muset v novém státě zápasit. V duchu těchto svých odůvodněných obav pronesl dp. Jan Šrámek na tajné a památné konferenci tělovýchovné rady Orla v Brně v suterénu místnosti v budově č. 8 na Nové ul. dne 28. října 1917 — tedy přesně na den a rok před porážkou Rakouska a vzniku ČSR — velmi závažný projev, v němž vyzval zástupce Orelstva k duchovní pohotovosti na všech úsecích veřejného života. Vždyť jen dobře organisovaná jednota českého katolického lidu bude schopna zmařit vnucený kulturní boj, který by v podstatě oslabil nejenom vážnost, ale také odolnost našeho příštího státu českého či československého. Nakonec se v této tajné schůzi Šrámek zmiňuje o československých legiích a radostně konstatuje, že v tomto dobrovolnickém vojsku je i mnoho Orlů. Přesně za rok dochází k osvobození naší vlasti — slavného dne 28. října 1918.

* * *

První léta republiky byla velkou zkouškou pro katolíky, jak Šrámek správně předvídal. Pokrokářská hesla z dob předválečných znovu ožila a to nejen v tisku a na veřejných shromážděních, ale i ve školách a úřadech. Průvodní zjevy této protikatolické horečky byly vpravdě skličující: Potupné strženi Mariánského sloupu v Praze, — (který byl postaven na památku zachránění Prahy před Švédy a morem a nikoliv na památku porážky českého národa na Bílé hoře r. 1620) — vyhazování křížů ze škol, beztrestné tupení nevinných kněží a Církve, neostyšná propaganda pro vystupování z Církve, násilné zabírání katolických kostelů pro novou církev, šikanování katol. mládeže ve školách a dospělých římských katolíků v úřadech a zaměstnáních.

P. Jan Šrámek však neztrácel nervy. Byl si dobře vědom toho, že tyto urážky, potupnou svou drzostí pocházejí většinou z poblouznění malé organizované menšiny národa, z jejích šovinistických demagogií, podle níž byl osud Církve 300 let spjat s osudem Habsburkské říše, nebo vůbec s osudem monarchie. Šrámek nejednou zdůraznil, že tu neprávem musíme splácet trpkou daň za hříchy habsburkské minulosti, jež nejvíce poškodila Habsburky a Církev samu, neboť byla velmi často v přímém rozporu s učením a kázní Církve.

Šrámek zásadně odmítal neplodný radikalismus "ultrakatolíků", který by jen napodoboval "ultrabezvěrce". Jeho heslem bylo: "Tvořivou prací a semknutím všech konstruktivních katolických sil, pomáhat k pozvolné likvidaci zaostalé pokrokářské animosity za účelem budování svobodného demokratického čs. státu".

Brzy se také ukázaly kladné výsledky tohoto křesťansky konstruktivního plánu. Přes všechnu propagandu nevěry a rozkolu, katolictví v českých zemích uhájilo svou podstatu. Většina obyvatelstva nové ČSR zůstala věrna Církvi, i když mnoho katolíků bylo laxních a matrikových. Rok od roku stoupalo sebevědomí československých katolíků a ve všech oblastech veřejného života se rozvíjel tvůrčí elán katolické myšlenky. Orelstvo, katol. duchovenstvo a studentstvo, organisace katolických žen a dívek a Šrámkova Lidová strana v čs. parlamentu měly nesporně hlavní podíl na tomto úspěchu. Stačí, abychom si v této souvislosti pro názorné porovnání připomněli, jak nepřátelský tisk v letech popřevratových r. 1918 nemohl přijít Československému Orelstvu na jméno, ale jak již po památném Orelském sletu v Brně r. 1922 se musel smiřovat se skutečností, že Orelstvo prokázalo svou životaschopnost a státotvornost v míře, jak nikdo neočekával. A což teprve po jubilejních oslavách svatováclavských r. 1929! Tehdy již vítalo Orelstvo ve svém středu hlavu státu T. G. Masaryka, který doprovázen čestným bandériem orelským, vjížděl za bouřlivého jásotu na Strahovský stadión, aby byl přítomen jak hlavnímu sletovému dni, tak i dnu mládeže. Je škoda, že nám Čapkovy Hovory s T. G. Masarykem dluží vysvětlení tohoto přímo demonstrativního objevení presidenta v orelském prostředí. Patrně tu president Masaryk viděl dál, než jeho jednostranní chvalořečníci.

* * *

(Pokračování.)

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VAM NEJLEPE POMŮŽE A PORADI
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(Zejmena Americké Občanství)
VOLEJTE: 795-7100



U.S. zemědělství v předjaří 77

E. DELLIN:

Po několika úrodných letech bylo U.S. zemědělství v minulém roce postiženo nejen velkým suchem, ale v zimě i rekordními a dlouhotrvajícími mrazy. Nedostatek dešťů snížil tedy mnohé výnosy zemědělských plodin v minulých žních a tím jsou těžce postiženy i vyhlídky pro letošní rok 77. Některé pohromy jsou zjevné již teď; následky mrazů v polích, sadech i "landscapingu" se ještě projeví později (jako tomu bylo v ČSR na jaře r. 1930). Ozimy nezakořenily, nenarostly, vítr po holomrazech bral ornici. Nedostatek vody sužoval farmáře i dobytek, mrazy postihly drůbež až v Texasu a zničily zeleninu nebo poškodily citrusy až v jinak teplé Floridě. Sucho znemožňuje zavodňování zeleniny a j. plodin v nejúrodnějších údolích Californie. Malá zemědělská výroba znamená vyšší ceny. Rajská jablíčka nevalné kvality dovážíme od vánoc z Mexika. Siláž z věží se musela dobývat motykou a když jiné píce bylo málo, krmilo se více jádra a pokrutin. Někde bylo nutno dodávat vodu a potravu farmářům i dobytku pravidelnou vrtulníkovou dopravou. Nepřízeň počasí postihla tudíž skoro každého U.S. farmáře, školkaře i majitele obytného domu. Předpovědi počasí často zklamaly a nejistota potrvá do žní. (Zalejte každý pořádně své evergreeny!)

Naše Amerika má sice stále dosud velké zásoby potravin a tak se spotřebitelé nemají čeho obávat — s výjimkou zeleniny a ovoce. Avšak rozsah osevu jednotlivých plodin lze dosud těžko odhadovat. Zatím to cenově vyhrává soja, avšak Brazílie, Argentina aj. začaly soju pěstovat ve velkém a už ji exportují. Nedostatek jiného krmiva značně zvýšil spotřebu pokrutin. Soja sice nepotřebuje tolik hnojiv, jako jiné plodiny, ale i výroba hnojiv je omezována pro úsporu energie. Nový druh vyšlechtěné soji se vyznačuje větší schopností zpracovat a uschovat v kořáni více dusíku ze vzduchu, tím pak zajistit více tohoto hnojiva pro příští plodiny, které nejsou schopny vzdušný dusík využít; avšak bez umělých hnojiv se naše americké zemědělství neobejde.

Naši američtí výzkumníci v zemědělství pracují už po dlouhá léta pokorně a vytrvale na zlepšení výživy lidstva ve všech kontinentech. I v denním tisku se objevují zprávy o "Zelené revoluci", ve které poctivá práce přináší — sice až po letech — velké výsledky. (Jednou se snad k této kapitole vrátím.) — Dnes bych se zmínil aspoň o dvou takových výsledcích: 1. o novém druhu krmného ječmene, který lze pěstovat ve vodě jako rýži, a dokonce i ve vodě slané — mořské. 2. o novém kříženci pšenice s žitem (triticale), který dává značně vyšší výnosy než samotná pšenice. Tento výsledek U.S. pokusnictví v zemědělských laboratořích bude mít v blízké budoucnosti nedozírnou důležitost pro méně úrodné kraje v celém světě. O tohoto "křížence" se pokoušeli zemědělští vědátoři dávno, ale marně, neboť pšenice má 2krát tolik chromosomů, než-li žito. Tento nový kříženec se hodí do teplých, suchých krajů, kde se musí domorodci ještě i učit používat osevního postupu jiného než "pšenice po pšenici".

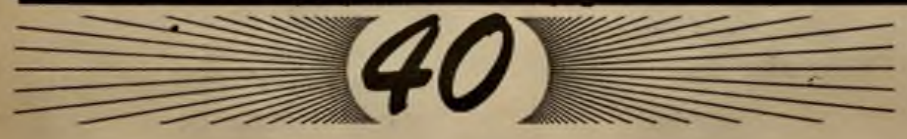
Vraťme se ale k U.S. zemědělství. Farmáři v tomto desetiletí přispěli podstatně k U.S. obchodní bilanci exportem svých výrobků v ceně 22—25 bilionů dolarů. U.S. vyvážejí — průměrně asi ⅔ své pšenice a své rýže, polovinu sklizně soji, 25% jaderných krmiv. Mimo to prodávali i jiné plodiny, maso a plemenný dobytek. U.S. farmáři tak udržovali aktivní obchodní bilanci až do podstatného zvýšení ceny dováženého zemního oleje. Protože výroba umělých hnojiv je značně závislá na oleji, pozdní dodávka a vyšší ceny hnojiv zvýší i výrobní výdaje farmářů.

Dnešní americké zemědělské přebytky vyrostly sice z neúnavné píle amerických zemědělců, ale navíc byly zaplaceny v pozadí tragédií drobných farmářů. Od r. 1920 počet U.S. farmářů totiž stále ubývá. Modernisaci zemědělských strojů a úžasnému pokroku v americkém zemědělském výzkumu pro velké farmy nemohly malé farmy konkurovat. Malofarmáři na to neměli ani kapitál, ani nemohli využít ekonomicky moderní organizace práce a pracovních sil. Proto nastal útěk z farem do měst, kde si našli pracovití venkované snadno zaměstnání, nebo ze získaného kapitálu prodejem farmy si mohli založit lepší existenci, než jim skýtala dřina na malé farmě. (V první ČSR se tento problém začal řešit na základě dobrovolného družstevnictví, které velmi prospívalo, až do doby, kdy komunistická demagogie je zničila zavedením nucených JZD, státních statků a znárodněním zemědělského průmyslu.)

Změna počtu amerických farem za 50 posledních let se projevuje jasně v číslicích: Ve dvacátých letech bylo v USA v provozu 6 a půl milionu farem; v r. 75 už jich bylo jen 2 a ¾milionu. Nadále jich ročně ubývá na 30.000. Průměrná rozloha farmy v dnešní Americe je 390 Akrů. Dobrá rodinná farma v okolních státech Illinois má výměru skoro dvojnásobnou, aby se plně využily 2—3 pracovní síly a potřebné, stále se zlepšující strojní a stavební vybavení.

V lednu 77 byla parita zemědělských cen ve srovnání s lety 1911—14 vyjádřena číslem 67%. Farmářům dnes sice pomáhá zvýšená produktivita, ale jejich zisky jsou neúměrně zmenšovány daněmi, inflací a tím i vyššími cenami investic a provozu. Proto také ohlašovaná nová zemědělská politika presidenta Cartera a sekretáře Berglanda, kteří by přece mohli farmaření rozumět, není dosud zdaleka dostatečně uspokojující. Zatím jen stoupají záruční ceny zrnin i mléka; má se zvýšit i clo na dovážený cukr, a při tom se má dávat více potravin zdarma potřebným. Zvláště řešení posledního bodu je dosud zastřeno jak z politických, tak i z ekonomických důvodů hustou kouřovou clonou. Skrývá se snad za ni připravovaná kontrola zemědělců? Vládní kontrola farmářům neprospívá. Ti jsou zvyklí na průbojnou zemědělskou iniciativu, a vynalézavá politika býv. sekretáře zemědělství prof. Butze jim šla většinou více k duhu. Zvyšování záručních cen či zvyšování vládních půjček jim připomíná velké zásoby, které měly USA za minulých demokratických administrací a ani farmář, ani spotřebitel z toho neměli prospěch. Obtíže se změnou U.S. zemědělské politiky jsou i v tom, že existuje několik farmářských organisací, které mají i protichůdné programy, ovlivňující obě politické strany. Největší naše americká organizace zemědělců "Farm Bureau" chce na př. zachovati americkému farmáři dosavadní politiku obchodně orientovanou. "Farm bureau" chce rozhodně co nejméně vládních zásahů do iniciativy podnikavého farmáře. To ovšem ale zase nevyhovuje p. Naderovi a ostatním "obhájcům" spotřebitelů. Sekretář Bergland — sám farmář — slibuje politiku přijatelnou farmářům — (dle výrobních nákladů) — i spotřebitelům. Bude asi těžko proveditelná, zvláště po letošním důkazu, že matka — boží příroda přece nakonec jen rozhoduje o výši a objemu úrody.

Doufejme ale, že zemědělská politika dnešní administrace bude natolik pružná, aby U.S. farmáři mohli nadále bez vládních zábran sít a pěstovat, přebytky své práce exportovat a zůstali tak vzorem všem zemědělcům zeměkoule. Vzorem těm, kteří se opravdu chtějí něčemu přiučit i když nemají ty možnosti, které dal Stvořitel Američanům do vínku. Protože Američané chtějí a jsou ochotni krmit hladové, proto mají i právo vymáhat lidská práva pro národy zotročené různými diktaturami, které své poddané uživit nedovedou.



ČTYŘICETILETÁ JUBILEA DVOU NAŠICH ČESKO-AMERICKÝCH KNĚŽÍ

V Clevelandu dp. CLARENCE LIEDERBACHA — v Chicagu dp. KARLA KOLKA, O.S.B.

Dp. Clarence Liederbach se narodil v Clevelandu, Ohio a vychodil tam osadní školu sv. Vojtěcha, kde byl farářem dp. Jan Bečka. Než vstoupil do semináře navštěvoval katedrální školu v Clevelandu a později studoval žurnalistiku na universitě Marquette v Milwaukee ve Wisconsinu. Dne 20. února 1937 spolu s devatenácti jinými seminaristy byl dp. Liederbach vysvěcen na kněze biskupem Josefem Schrembsem, upřímným přítelem Čechů a Slováků. Svou primici měl ve své rodné farnosti v Clevelandu u sv. Vojtěcha. České kázání měl při ní dp. Bečka, anglické dp. Fr. Maruna.

Své stříbrné jubileum oslavil dne 5. května r. 1962 v clevelandském kostele sv. Rodiny, kde byl tehdy farářem. Slavnosti bylo přítomno 6 monsignorů a četné duchovenstvo z Clevelandu i z dálí. Přijel i dp. Karel Kolek, O.S.B., tehdejší ředitel benediktinské tiskárny z Chicaga, a také známý exilní provinciál českých jezuitů dp. Václav Feřt z Montrealu, Kanada.

Důvod, proč šel studovat na kněze, prozradil dnešní dp. jubilant před svým vysvěcením sám v clevelandských novinách "Plain Dealer", když napsal: Bylo mi asi 13 let a jednou večer se mě matka znenadání zeptala: "Až vyrosteš, budeš knězem?" Tehdy jsem odpověděl: "Nevím." Matka na to: "Nebudeš-li, buď dobrým mužem." — Šla k otci do druhého pokoje, tam si zazpívali českou píseň, druhý den matka zemřela. Tato matčina otázka pak už mě nikdy neopustila . . ."

Nyní dp. Liederbach je farářem u P. M. Karmelské v Clevelandu na ul. Detroit a 70th, kde mu jeho farníci připravují oslavu na neděli 24. dubna 1977 v 11:30 hod. dopol. — Mnozi naši čtenáři se dozajista dobře pamatují na jeho učené články z bývalé anglické přílohy Národa. Pro anglickou část našeho H.N. (Voice of the Nation) máme z Clevelandu přislíben v budoucnu čas od času také nějaký literární příspěvek, jakmile bude na to mít dp. farář Liederbach čas a chuť. Ze srdce upřímně mu k jeho rubínovému jubileu kněžství redakce H.N. přeje hojnost zdraví a Boží ochrany.

* * *

Druhým naším letošním rubínovým jubilantem je vldp. převor a farář u sv. Prokopa v Chicagu, P. Karel Kolek, O.S.B. Narodil se na texaském Hostýně dne 14. května r. 1908. Vychodil tam místní školu a v září r. 1924 šel na studie do koleje sv. Prokopa. Po sedmiletém studiu — dne 11. července 1931 — složil sliby jako benediktinský klerik a studoval v semináři sv. Prokopa. Na kněze jej vysvětil dne 18. května 1937 njdp. A. J. Drossaert, arcibiskup ze San Antonio, Texas v kostele Hostýnském, aby náš lid v Texasu se z toho mohl radovat, protože P. Karel Kolek byl jeden z prvních našinců z osady Královny posvátného růžence na Hostýně, který se stal knězem.

Primici měl v neděli 23. května na Hostýně; české kázání měl dp. Pavel Kašpar, známý kazatel po celém českém Texasu, a anglické měl dp. Filip Kvasnica, C.SS.R., misionář. Tehdy se podle odhadu sjelo na texaský Hostýn 10—15.000 našich věřících na tuto jedinečnou slavnost.

Po vysvěcení Otec Karel vyučoval v koleji sv. Prokopa. Po vyhlášení II. světové války vstoupil dobrovolně jako kaplan do U.S. námořnictva a byl poslán do Pearl Harbor, kde byl hlavní stan 14. námoř. distriktu Pacifické flotily. Tisíce vojáků spadalo pod jeho duchovní správu, mezi nimiž byl i tehdejší důstojník — budoucí president J. F. Kennedy. Dp. Karel Kolek se vrátil z války v hodnosti námořního podplukovníka (Commander). V koleji sv. Prokopa se pak opět věnoval vyučování němčině. V srpnu 1952 byl ustanoven ředitelem Benediktinské tiskárny v Chicagu. Byl zvolen kaplanem Distriktního svazu českých katolíků v Chicagu a stal se duchovním poradcem Cyrilometodějské ligy a Čs. Orla v exilu. V srpnu r. 1962 se vrátil na krátký čas opět k žákům svatoprokopské koleje, ale už po roce jej volá stárnoucí vldp. převor a tehdejší farář svatoprokopský — P. Petr Mizera — zpět ke sv. Prokopu, aby mu pomáhal ve farní správě. Zakrátko jej posílá do Mexika, aby se tam naučil španělsky pro stále rostoucí příliv Mexikánů do svatoprokopské osady v Chicagu. Po odchodu vldp. Petra Mizery, O.S.B. na odpočinek, stává se Otec Karel Kolek jeho nástupcem v převorátě i ve správě svatoprokopské farnosti a prožívá v ní definitivní přerod celé bývalé staré "České Plzně" na osadu čistě mexickou — se všemi velikými finančními a hospodářskými těžkostmi.

I když je 40. výročí kněžského jubilea dp. Karla Kolka dosud trochu vzdálené, přejeme mu a vyprošujeme hojnost zdraví a Boží pomoci ve všech jeho kněžských a farářských starostech.

F. Václav Michalička, O.S.B.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

SPORT



I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

23. kolo —

SLAVIA—OSTRAVA 2:0

Branky: Po kopu z rohu Hotový nadzvedl hlavou míč před brankářem hostí Michalíkem, míč se dostal k stoperovi Frydrychovi, který hlavou poslal poprvé do sítě — 1:0. Bleskový akce Slavie, založená na levé straně, Segmüller našel nabíhajícího R. Svobodu, který si míč zpracoval hrudí, poslal ke své levé noze a bombou z 20 metrů do pravého rohu branky zvýšil na 2:0.

FRÝDEK-MÍSTEK—SPARTA 3:2

Branky: Spart'an Stránský zblízka doklepl vydařený centr B. Veselého z levé strany — 0:1. Domácí Marchevský z penalty vyrovnal na 1:1. Marchevského centr z pravé strany nešt'astnému brankáři Sparty Kislingerovi vypadl z rukou a Levinský pohotově zasunul míč do sítě — 2:1. Levinský po chybě stopera Sparty Chovance střelou z deseti metrů po zemi k tyči zvýšil vedení domácích na 3:1. Melicharův centr a Stratilova hlavička znamenala snížení na 3:2.

DUKLA—INTER 1:1

Branky: Obránce Dukly Macela zcela sám a neohrožován šlápl nešt'astně na míč, ten se odkutálel k Petrášovi, jenž bombou z těžkého úhlu k bližší tyči skóroval — 0:1. Obránce Interu Paliatka odkopával míč, ale trefil Gajdůška, od něhož se míč odrazil dopředu k Nehodovi a ten pěknou a přesně mířenou střelou vyrovnal na 1:1.

PLZEŇ—BOHEMIANS 1:0

Branka: Dvořák utekl po levé straně, přesně nacentroval před branku Pražanů a tam nekrytý Jelínek vstřelil vítězný gól.

SLOVAN—ŽILINA 5:0

Branky: Masného centr proměnil Ondruš hlavou ve vedoucí gól — 1:0. Po přihrávce Novotného Ján Čapkovič — 2:0. Faul na Gogha, rozhodčí ponechal domácím výhodu a Masný zvýšil na 3:0. Centr Haraslina z pravé strany a Novotný pohodlně dal na 4:0. Míč se odrazil od žilinské obrany a Ján Čapkovič využil její zaváhání a ukončil stav zápasu na 5:0.

LOK. KOŠICE—TRNAVA 5:2

Branky: Domácí Józsa levačkou z patnácti metrů dal první gól — 1:0. Černického centr a Józsa rukou (což rozhodčí nepostřehli) poslal míč do sítě — 2:0. Opět Józsa z přímého trestného kopu falšovanou střelou k tyči — 3:0. Móder zblízka pod tyč — 4:0. Fecko oklamal trnavskou obranu a zvýšil na 5:0. Po Bad'urově přihrávce Korytina snížil na 5:1. Kramoliš po samostatné akci vstřelil druhý gól za Trnavu — 5:2.

BRNO—VSS KOŠICE 3:2

Branky: Brněnský Kotásek unikl po křídle, z jeho ideální nahrávky Hajský skóroval — 1:0. Hajský centroval, k míči se dostal Kroupa a zvýšil na 2:0. Po křídle unikl Gallis, vyměnil si nakrátko míč s Andrejkem a ten snížil na 1:2. Polák kopal přímý volný kop, míč se dostal k Lipnickému, který z velké dálky, ale velmi přesně a těsně nad zemí vyrovnal na 2:2. Pět minut před koncem brankář hostí Baranec faulval pronikajícího Kroupu a rozhodčí nařídil penaltu, kterou Kroupa proměnil — 3:2.

TEPLICE—TRENČÍN 3:1

Branky: Z pátého teplického rohu zahraného Krumichem Pokluda hlavou — 1:0. Bříza založil útočnou akci na volného Melichara na levém křídle a jeho centr poslal do sítě hlavou Thorovský — 2:0. Berec snížil na 2:1 po centru z rohového kopu, Melichar po odražené střele dal na 3:1.

Tabulka po 23. kole

1.	Dukla Praha	50:24	33
2.	Slavia Praha	42:23	32
3.	Inter	41:26	29
4.	Brno	36:28	28
5.	Slov. Bratislava	36:24	25
6.	Trenčín	32:33	24
7.	Ostrava	29:25	23
8.	Teplice	38:36	23
9.	Plzeň	30:32	22
10.	Bohem. Praha	24:28	21
11.	Sparta Praha	32:38	21
12.	Lok. Košice	41:48	21
13.	Žilina	31:37	20
14.	Frýdek-Místek	31:39	18
15.	Trnava	17:42	17
16.	VSS Košice	29:56	11

Nejlepší střelci

1. Panenka (Bohemians) a Kroupa (Brno) — 13 gólů; 2. Marchevský (Frýdek-Místek) — 12 gólů; 3. Vízek (Dukla) — 11 gólů.

★

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

21. kolo —

Kladno—Prešov 0:1
Příbram—RH Bratislava 2:1
Bardejov—Vlašim 1:0
Nitra—Děčín 1:0
Martin—Michalovce 2:1
Vítkovice—Pov. Bystrica 1:0.

Příroda, která si ve svém rozmaru spletla velikonoce s vánocemi, zavinila odložení dvou zápasů: Třinec—Dukla B. Bystrica a Bohumín—Jablonec.

Prvních šest týmů v tabulce

1.	Prešov	42:13	35
2.	B. Bystrica	36:10	32
3.	Jablonec	37:14	26
4.	Bohumín	28:13	25
5.	Třinec	28:18	25
6.	Kladno	26:23	23

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Semifinále evropských pohárů (první zápasy)

POHÁR MISTRŮ

Dynamo Kyjev—Borussia 1:0

Pevná obrana západoněmeckého mistra vydržela až do 71. minuty, kdy kopal roh Burjak, k centrovanému míči se dostal Oniščenko a hlavičkou skóroval. Ukrajinského mistra podporovalo svými hlasivkami 100.000 diváků.

FC Curych—Liverpool 1:3

Anglický mistr prohrával 1:0 gólem Risiho z penalty, pak ovšem už střílel jen on. Skórovali Neal 2 a Heighway. V hledišti bylo 30.000 diváků.

POHÁR VÍTĚZŮ POHÁRŮ

SC Napoli—Anderlecht 1:0

90.000 diváků vidělo jediný gól z kopačky Bruscolottiho.

Atletico Madrid—Hamburger SV 3:1

Nejdříve vedli Španěle 1:0 pak Němci vyrovnali, ale z velké ofenzívy vstřelil Madrid další dva góly. Branky dali: Cano 2, Leal — Magath. 40.000 diváků.

POHÁR UEFA

Molenbeck—Atletico Bilbao 1:1

Dvě minuty před koncem Belgičan Teugeles vyrovnal náskok Španělů, jejichž branku dal ve 28. minutě Churuci.

Juventus Turín—AEK Atény 4:1

Po vyrovnaném prvním poločase rozhodlo vyšší tempo a lepší střelba Italů po přestávce. Branky dali: Bettega 2, Causio, Cucureda — Papadopoulos. Utkání sledovalo 80.000 diváků.

STŘEDOEVROPSKÝ POHÁR

Vasas Budapešť—Sparta Praha 2:0

Vasas si pojistil první místo po zlepšeném výkonu ve II. poločase. Spart'ané hráli zbytečně obranně, mysleli na bod, hráli mnoho individuálně a vůbec se neprosadili. Oba góly vstřelil Kovacs.

Vojvodina Novi Sad—Fiorentina 4:2

Tabulka

1.	Vasas (Mad'ari)	8:6	7
2.	Vojvodina (Jugosl.)	10:8	6
3.	Sparta	5:7	4
4.	Fiorentina (Italové)	5:7	3

* * *

Kvalifikace pro dorostenecký turnaj UEFA

Čs. dorostenci na domácí půdě v Kolíně prohráli s Itálií 0:2, když se snadno odevzdali soupeři. V odvetě na olympijském stadiónu v Římě už měli ovšem lepší den a vyhráli zcela zaslouženě 1:0. Branka: Kříž (Dukla Praha) nezadržitelně postupoval k brance soupeře, byl nečistě zastaven, trestný kop zahrál Němec (Dukla Praha) a jeho centr proměnil Beznoska (Sparta Praha) hlavičkou v jediný gól — 0:1. Hodně práce vykonal především Kubata (Příbram), v poli Beznoska a Němec, v útoku byl nejnebezpečnější Kříž. Utkání sledovalo 60.000 diváků. Do konečného turnaje UEFA postoupili dorostenci "azurového" dresu lepším brankovým poměrem.

* * *

Turnaj mladších dorostenců v Cannes

Československo—Mexiko 3:1. Čs. dorostenci hráli v zahajovacím zápase ve francouzském lázeňském středisku se zápalem a s jistotou vyhráli. Branky: Chovanec (Púchov) 2, Vágner (Sparta Praha). Ve druhém utkání se čs. hráčům nedařilo a prohráli s týmem Portugalska 1:3. Portugalci se ujali vedení Muthinou, po přestávce vyrovnal Homola (Opava), potom však skórovali jen Portugalci. Další zápasy: Francie—Portugalsko 2:2, Francie Mexiko 1:0. Tabulka: Portugalsko a Francie mají po 3 bodech, Československo 2, Mexiko 0.

★

Příprava jedenadvacítky na kvalifikaci pro mistrovství Evropy

Československo—Finsko 2:0

Utkání se hrálo v Mostě a čs. hráči do 21 let zvítězili naprosto zaslouženě. Branky: Ančic (Trenčín) po přihrávce Turjanika (Žilina) — 1:0. Miškolci (Žilina) po přihrávce od P. Herdy (Slavia Praha) obešel obránce i brankáře a pohodlně zasunul — 2:0.

Československo—Finsko 2:2

Odveta se hrála v Benešově a čs. hráči podali daleko slabší výkon než v prvním zápase. Branky: Finové se ujali vedení gólem Soiniho — 0:1. Pelc (Dukla Praha) ideálně uvolnil Farkaše (Dukla B. Bystrica), který vyrovnal. Oboril (VSS Košice) zvýšil na 2:1, ale Fin Soini deset minut před koncem vyrovnal.

★

HOKEJ VE SVĚTĚ

V západoněmeckém přístavním městě Bremenhaven se hrálo první mistrovství Evropy osmnáctiletých hokejistů. Zúčastnily se týmy: Československa, Finska, NSR, Polska, SSSR, Švédska a Švýcarska. Československo postupně porazilo Švýcarsko 15:3, Finsko 10:1, Polsko 9:1, SSSR 5:3 a NSR 10:1. Až v posledním zápase prohrálo se Švédskem 0:4. Švédové byli lepším týmem a mistrovský titul tedy po zásluze putuje na evropský sever.



"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

LETOŠNÍ
XIV. SLET
AMERICKÉHO SOKOLSTVA
BUDE
22.—26. ČERVNA 1977
NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

Konečná tabulka

1. Švédsko	58: 7	12
2. Československo	49:13	10
3. SSSR	49:19	8
4. Finsko	31:38	6
5. Švýcarsko	21:52	3
6. NSR	14:45	3
7. Polsko	11:59	0

* * *

Hokejové přípravy na MS ve Vídni

Finsko—SSSR 1:7 a 0:4. Švédsko—SSSR 2:4, Švédsko B—SSSR 0:7, Švédsko—Kanada 3:3 a 4:3, Finsko—Kanada 3:3 a 1:5, Československo—Litvínov 4:1.

* * *

Mezi vítězem první národní hokejové ligy Slezanem Opava a vítězem slovenské národní hokejové ligy Duklou Trenčín se hrálo na čtyři vítězná utkání o postup do I. hokejové ligy. První dva zápasy se hrály v Opavě a domácí v nich zvítězili nad Trenčínem 7:2 a 3:0. Další dva zápasy se hrály v Trenčíně a vojáci vyhráli nad Opavou 5:0 a 3:2. Páté střetnutí se hrálo v Opavě a domácí prohráli 2:5. Tento výsledek měl podstatný vliv na konečný výsledek celé série. V šestém kvalifikačním utkání dosáhli trenčínští vojáci rozhodujícího čtvrtého vítězství, když vyhráli 4:3. Hokejisté Dukly Trenčín jsou novým účastníkem nejvyšší soutěže, kde nahradí sestupující tým Gottwaldova.

POK

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 17. dubna sehrála Sparta první ligové utkání. Nejdříve se utkaly první týmy ve 12:30 hod. odpol. na Eckersall stadiónu. Adria hladce porazila Spartu 5:2. První poločas Adria vedla 1:0, ale mohla vést i více, když nastřelila tyč a Enright vyhlavičkoval z prázdné branky jistý gol. Sparta měla jen jednu brankovou šanci po kopu z rohu, ale přehuštěnou obranu soupeře nikdo nedokázal prostřelit. Ve druhém poločase kopal Fajkus přímý volný kop, Hall minul, ale míč se dostal k DiBernardovi a ten z voleje bombou vyrovnal na 1:1. Adria minutu nato však už znovu vedla a vzápětí zvýšila na 3:1 V této chvíli už Sparta úplně odpadla a soupeř přidal další dva góly do sparťanské sítě. Sparta potom dokázala jenom snížit na 5:2, když Awad vydoloval míč před brankou Adrie a Tsoukalas skóroval. Manažér Jarda Fajkus měl tyto hráče: Stasiewicze, Kellera, Ďuriše, Ryse, Okincicase, Bremana, Enrighta, Halla, Girarda, Fajkuse, Cribariho, DiBernarda, Brickseho, Tsoukalase a Awada. Sparta jako celek předvedla žalostný výkon a nenašel se nikdo, kdo by vynikl nad ostatní. Útok byl bezzubý a DiBernardo v něm byl příliš osamocený. Záloha byla nejslabší řadou, nedokázala udržet míč ani rozvinout kloudnou akci. Obrana byla neustále přetížená a zákonitě tím docházelo i k nepřesnostem. Stasiewicz v brance neměl nejlepší den, ale na porážce není hlavním viníkem, ale naopak tím jsou všichni hráči Sparty, kteří hráli.

Rezervy hrály od 3:30 hod. odpol. v Calumet Parku a Sparta vyhrála nad Adrií 6:4. Sparta se ujala vedení, když Vlčanský přihrál před branku soupeře, kde se nejlépe orientoval Maňásek a pohotově vsítil první gól. Soupeř vyrovnal po pravém křídle, nakrátko přihrál Vlčanskému a ten vrátil vedení opět Spartě. Maňásek z pravého křídla prudce centroval před branku soupeře, míč prošel všemi až skončil v síti Adrie a Sparta vedla 3:1. Na počátku druhého poločasu Adria neproměnila přísně nařízenou penaltu. Sparta kopala roh, Maňásek hlavičkoval do ohně, a Vlčanský dal z voleje nejhezčí gól utkání. Sparta vedla 4:1 a zdálo se, že vysoko zvítězí, ale soupeř se nevzdal, třikrát po sobě skóroval a vyrovnal na 4:4. Potom však přišla ke slovu opět Sparta, když Králík ideálně přihrál Vymyslickému a bylo to 5:4. Poslední šestý gól vstřelil Vlčanský, když utekl všem. Manažér rezervy Kop měl k dispozici Pospíšila V. Příkazského, Bartůňka, Jurkoviče, Duhma, Enrighta, Vymyslického, Grahama, Minaříka, Maňáska, Vlčanského, Králíka, Rapleye a J. Příkazského. Opět zářil střelecky a výkonem Vlčanský, výborně hrál i Maňásek. Jinak lze pochválit celý tým za dosažené vítězství a snahu neprohrát jako první mužstvo.

Druhé ligové utkání hraje Sparta doma na Morton West s Kickers (Němci). Rezervy se utkají od 1. hod. odpoledne a první týmy od 3 hod. odpoledne. Manažér Jarda Fajkus provede několik změn v sestavě, ale bude především záležet na hráčích samých, aby projevili více snahy, bojovnosti a zodpovědnosti za podaný výkon.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

POZVÁNÍ NA STAROČESKÉ MAJÁLES

Na rozloučení,
mé potěšení,
postavím pod okny máj,
aby věděli
falešní lidi,
že jsem já chodíval k vám.

* * *

Milí přátelé,

zveme vás a vaše přátele co nejsrdečněji na naše květnové "Majáles", které pořádáme v sobotu 14. května 1977 v 8:00 hodin večer v sále Sokola Tábor k jarnímu pookření nás všech.

Tanečním a zpěvním pásmem se na chvíli přeneseme do dob minulých, kdy ještě taneční májová veselice se slavila "po staromu". Ovšem, ovšem, dnes už i doma většinou vymizel zvyk stavění máje, jak tomu kdysi bývalo. Máj však i nadále zůstává měsícem květů, zpěvu, lásky, radosti a tance. Přijd'te jej s námi tedy oslavit na naší jarní májovou veselici, na které k tanci bude vyhrávat oblíbená hudba George Kollariče, při které se vám tak pěkně vytáčelo na únorovém masopustním Mumraji.

Kuchyně, ve které budou podávány chutné domácí večeře a plně zásobený bar, budou otevřeny od 7:00 hodin večer. K dostání bude též výborné domácí pečivo s kávou.

Naši mládenci kdysi vyjadřovali dívkám svou lásku postavením máje; vy té své nejmilejší to můžete říci aspoň květinou při květinovém valčíku na našich staročeských "Majáles".

Vstupné $4.00. Lístky v předprodeji u paní Hermíny Ondrušové, pana F. Pancnera, u Kapešů v Ridgeland restaurantu v Berwynu a u členů Klubu Domov. O reservace stolů volejte do redakce Hlasu Národa (v úředních hodinách od 9:00 A.M.—6:00 P.M.) — 762-2044; Ferda Küssel: ST 8-5341; F. Uhlířová (po 6:00 P.M.) 484-2106.

Za pořádající výbor Klubu "Domov":

Otec Vojtěch Vít,
kaplan českých bohoslužeb;
Ferdinand Küssel,
předseda Klubu Domov
F. Uhlířová, tajemnice

Jste milovníkem krásných knih?

NAPIŠTE NÁM:

Objednávám "KRÁSNÝ ROMÁN" (Išmael aneb vlastním přičiněním — vpravdě překrásný román). Ukázka zdarma — zašlete prosím na známky. Pište: P.O. Box 3458 STA. "C", Hamilton, Ont., Canada.

Při prodeji a koupi domu vám svědomitě a ochotně poradí

VIC TEŠINSKÝ

Telefon: 749-4122

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

Investice — půjčky
Dlouhá léta zkušenost

KLUB DOMOV

z Národního Svazu českých katolíků
pořádá

V SOBOTU 14. KVĚTNA 1977

V 8:00 HODIN VEČER

v sále sokolovny "TÁBOR"

na 16. ul. a Clarence Ave. v Berwynu, Ill.

MAJÁLES

"po staromu" — čili jaké to kdysi bývalo . . .

Májové zpěvní a taneční pásmo

Účinkují členové a mládež Klubu Domov se svými přáteli

- PROGRAM: F. UHLÍŘOVÁ
- TANCE: BLÁŽA HOLUBOVÁ
- HUDBA: G. KOLLARIČ
- TANEČNÍ VESELICE
- DOMÁCÍ KUCHYNĚ

Vstupné $4:00. — Lístky v předprodeji v obchodě paní Hermíny Ondrušové, u pana Panchara, u Kapešů v Ridgeland restaurantu v Berwynu a u členů Klubu Domov.

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru ted' proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Ted' opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročist'ující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

107. KONCERT LYRY

Ant. Dušek

Žijeme v jedné z nejvážnějších hodin našich dějin. Všichni cítíme, že je cosi hrozného ve vzduchu. Zatím, co se západní svět utěšuje nadějí, že tu nemůže situace "dorůst do podoby jakou má společnost za železnou oponou, totalitárním systémům stačí už jen přihlížet a obratnými impulsy urychlovat skoro nezadržitelný automatismus pre-totalitárního odlidšťování, aby v příhodnou chvíli zasadil smrtelnou ránu pozůstatkům lidství" (Preisner).

A v tak rozechvělé, neklidné době, LYRA se svým obětavým sbormistrem prof. Fr. Kubinou, pilně nacvičují svůj jarní 107. koncert. Znenáhla vyšlehla jiskra a zapálila oheň už skoro dohasínajícího nadšení. LYRA tedy vloni ještě nedozpívala svoji poslední píseň, která je dýcháním našeho lidu, zejména v těžkém parnu exilního života.

Otec národa, historik František Palacký kdysi napsal: "Každý se musí přičinit, každý musí pracovat, obětovat k obecnému dobru, zvláště k udržení národnosti. To je jediná závěť, kterou bych svému národu, takřka umíraje, odkázal; když všichni upřímně a pravou vzdělaností budou pracovat, pak nemám strachu o náš národ; ten se udrží sám a více než si jeho nepřátelé přejí". — Jak pravdivá slova! Věříme, že si je náš národ vzal k srdci; vždyť i dnes to dokazuje doma statečnými činy ("CHARTA 77").

Byli jsme velice potěšeni, že se naše veřejnost chvěje o budoucnost LYRY (p. Hluboček, úvaha v Hlasateli, paní Růženka Bodanová, bývalá hlasatelka, dopis v Hlasateli), aby přece jen "ta naše písnička nezhynula . . ."

A tak opět bude koncert. Tentokrát po sborovém zazpívání Národních hymen uslyšíte v první části programu překrásnou skladbu Pavla Křížkovského, "Utonulá", s lidovým, tragickým námětem; Janáčkovu milostnou píseň "Láska opravdivá", z jeho sbírky "Ohlas národních písní" a "Sobotěnka ide", v úpravě prof. F. Kubiny.

V druhé části programu vystoupí známá sopranistka paní Lillian Kašpaříková-Chorvátová. Bude zpívat árii z opery "Jakobín" — "Terinka", od Ant. Dvořáka, dále Košťálovy "Ty naše hodiny", "Pres dedinu teče voda", z Kopanic Moravského Slovácka, a "Čerešničky"; obě písně v úpravě prof. Fr. Kubiny.

Ve třetí části uslyšíte opět známého baritonistu pana Miloše Nekolného. Zazpívá "Zaza" ze skladby Leona Cavallo, "Zaza Piccola Zingara", Frimlovu skladbu "Jarní slunko" a Yradierovu "La Paloma". Oba vzácné hosty bude doprovázet na klavír prof. Fr. Kubina.

Ve čtvrté části koncertu zazpívá sbor LYRA anglické písně: Fosterovu "I Dream of Jeanie", Sibeliusovu "Dear Land of Home", z poemu "Finlandia" a Johnsonovu "I've Been Working on the Railroad", v úpravě prof. Fr. Kubiny.

Po přestávce opět vystoupí LYRA s národními písněmi: "Ján nemám v tom Klenčí", od J. Jindřicha; "Říkaj, dívča, otče náš", od Bořivoje Fromma, "A já vždycky" a "Pod dubem, za dubem", obě v úpravě prof. F. Kubiny.

Pak opět vystoupí paní Lillian a bude zpívat árii "Madame Butterfly", ("Un bel di, Vedremo") od G. Pucciniho a "Vienna, My City of Dreams", od Rud. Sieczynskiho, za doprovodu prof. F. Kubiny na piano.

Předposlední vystoupení bude mít opět pan Miloš Nekolný. Zazpívá "They Call the Wind Maria", ze skladby "Paint your wagon" a "Medley from Camelot", obě od skladatelů Lernera a Loeweho.

Finále si ponechala Lyra. Zazpívá překrásnou "Směs bechyňských a blat'ackých písní", od R. Piskáčka, kterou se v minulosti Lyra proslavila na koncertu ve Washingtonu, a "Husaři jedou", od Josefa Fišera.

Ve sboru zpívají: I. tenor: Dietz James J., president Lyry, Hanuska Ant., Krumpholc Otto F., Nedvěd Edward a Lors Mirek. II. tenor: Vokurka Miloš, Gurtler Rudolf, Houska Karel, Hůla Karel, Král Victor, Schubert Henry, Žáček Bohumil, Soukal Přemysl a Dušek Ant. I. bass: Blahut Bohuslav, Nerada Karel, Příkazský Cyril, Svoboda Albert, Prchal Karel, Weirauch Bohumil, Wlodek Jerry, Zacharda Josef, Zelinka Rudolf a II. bass: Kouba Vladislav, Ivičič Josef, Baláš Mirek, Novák Václav, tajemník Lyry a Korošec Rudolf.

Těšíme se na všechny naše milé příznivce, kteří léta navštěvovali koncerty Lyry a věříme, že opět budete všichni povzbuzeni a potěšeni.

Vstupné bude jednotné: 3.00 dolary. Vstupenky si můžete zakoupit u: Vaněk Travel Agency, 3707 W. 26th Str., Chicago, F. Pancner, Import, 6514 W. Čermák Rd., Berwyn, Cicero Book Store, 6038 W. Čermák Rd., Cicero, u jednotlivých členů Lyry a před koncertem u vchodu do koncertní síně.

A tak: na shledanou 1. května 1977, ve 3:00 hodiny odpoledne, v auditoriu Sokola Tábor, 1602 Clarence Ave., Berwyn.

LYRA

107. KONCERT

V NEDĚLI, DNE 1. KVĚTNA 1977
SOKOL TÁBOR AUDITORIUM
1602 SOUTH CLARENCE AVENUE, BERWYN

* MILES NEKOLNÝ — Baritone
* LILLIAN KAŠPAŘÍK-CHORVÁT — Soprano
* FRANK KUBINA — Dirigent

ZAČÁTEK VE 3:00 HOD. ODPOLEDNE
VSTUPNÉ: $3.00

LÍSTKY V PŘEDPRODEJI U FY.:
F. Pancner, importér, 6514 W. Cermak Rd., Berwyn



M. Bilandic vyhrál demokratickou nominaci na chicagského starostu

Chicago, Ill. — V úterních primárkách vyhrál oficiální kandidát demokratické strany Michael A. Bilandič, rodem americký Chorvát a prozatímní starosta po smrti R. J. Daleyho — nominaci do červnových voleb. — Jeho rejhlavnější stranický protikandidát — americký Polák Roman Pučinski se sice umístil na 2. místě demokratické kandidátky, ale v červnových volbách má Bilandič vítězství při starostenských volbách proti mladému republikánu D. H. Blockovi téměř zajištěno — a tím bude mít i postaráno o bolesti hlavy s řešení těžkých problémů, které ho v příštích dvou letech v Chicagu čekají.

Český Kulturní klub v Omaze

Náš klub se nebude scházet po čas letní sezóny, ale budeme se snažit navštívit a někdy i účinkovat na českých slavnostech jako v Lincoln, ve Dwight, ve Wilber, v Praze, v Clarkson, v Hastings a na Sokolské slavnosti v South Omaze, a i do Tábora v South Dakotě plánujeme zajet.

Několik nás tam bylo 3. dubna, jeli jsme se podívat na tři tamnější veselé jednoaktovky a hudební vyobrazení "Máje", pořádané mládeží. Rádi jsme též poslouchali jejich krásnou českou hudbu a zpěv. Program byl zdařilý. Gratulujeme jim! Pokračujte v této krajanské činnosti na udržení českého dědictví!

Naše pokladní sl. Ellen Madr darovala jednu ledvinu k transplantaci své sestře, a operace byla zdárně provedena v Clarkson nemocnici, 5. dubna. Obě sestry se zotavují a daří se jim dobře.

Šerpanova knihovna bude po letní dobu otevřena jen na telefonické zavolání naší knihovnice Cilky Formanové. Telefon: 556-3811.

Frank T. Tesař, předseda
Frank J. Smrž, místopřed.

MAJÁLES ve Washingtonu, D.C.

Tradiční jarní ples "MAJÁLES 77" se koná již 7. května a slibuje ještě převýšit úspěchy Majálesů předešlých let. Předsedkyně Majálesového výboru Sonja M. Hartová má pilný kruh pracovníků, a protože si Majálesy během let získaly dobré jméno, vzrůstá rok od roku počet patronů, zvláště z řad U.S. senátorů a poslanců i jiných osobností. A roste i počet účastníků z čs.-amerických i exilových kruhů, což potvrzuje uznání, že washingtonský Majáles je vrcholnou společenskou událostí všech zdejších Američanů čs. původu. Je naděje, že počet patronů i návštěvníků bude letos rekordní. V obvyklém programu, kterým bývá oživen průběh plesu, bude letos (k radosti všech Moravanů) provedena "Moravská beseda", poměrně málo známý protějšek "České besedy". Šéfka známé baletní školy — Milica Hasalová-Švehlová — nacvičila tři kolony (po čtyřech párech) a věří, že taneční novinka bude mít velký úspěch. Nejvíc k němu ovšem může přispět hlavně imposantní návštěva všech vrstev čs. rodáků.

jk

VÍTÁME JARO NA VEČÍRKU ČŽNR

At' si říká kdo chce, co chce, jaro už je opravdu tady. Aprílové počasí se pomalu uklidňuje, hyacinty a tulipány vyrazily ze země štíhlé listy a vonné květy a příroda i lidé se sebe oklepávají zbytky dlouhé zimy a chystají se přivítat krásnou roční dobu — dobu jara, radosti, slunce a pohody.

A s jarem přichází též oblíbený taneční a společenský večeřek Československé Ženské Národní Rady v exilu, který se koná v sobotu, 23. dubna 1977 v sále Olympic budovy Olympic na Čermákově třídě v Ciceru.

Výborné večeře a občerstvení bude připraveno obětavými členkami ČŽNR, jakož i domácí pečivo a dorty. K tanci i poslechu bude hrát oblíbený orchestr pana F. Zákrockého a pro potěšení vystoupí krojovaná taneční skupina Beseda s nově připraveným a pečlivě nastudovaným programem. Bar bude zásoben výtečnými tuzemskými i importovanými nápoji, a milý úsměv a přátelské ovzduší, které pro Vás připraví pořadatelky společenského večírku, potěší a uspokojí jistě každého návštěvníka.

Vy všichni, kteří jste celou dlouhou zimu trávili večery doma u televise, i Vy, kteří nyní mocně pracujete na jarním úklidu, čištění a malování, vy všichni mladí i starší, zapomeňte jeden večer na práci a televisi a přijďte se pobavit a zatančit si na věneček ČŽNR, jehož čistý výtěžek bude opět věnován na další dobročinnou práci ČŽNR.

Těšíme se proto na shledanou v sobotu, 23. dubna. Začátek je v 8 hodin večer, vstupné $4.00 a úbor společenský.

V. R.

ČESKOSLOVENSKÁ ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA V EXILU
CHICAGO
dovoluje si Vás a Vaše přátele srdečně zvát na...

JARNÍ VEČEŘEK

který se koná
V SOBOTU, 23. DUBNA 1977
o 8. hodině večerní
V SÁLE OLYMPIC
BUDOVY OLYMPIC
ČERMÁKOVA TŘÍDA, CICERO

✦HUDBA ✦TANEC ✦VÝBORNÉ OBČERSTVENÍ
▪ Společenský úbor — Vstupné $4.00 včetně dávky

Sova Rokyc

Čs. sociální zabezpečení
(Dokončení ze str. 1)

bezpečení nejlepší na světě, nedošlo by k jeho přestavbě, která s účinností od 1. ledna 1976 byla provedena zákonem z 12. listopadu 1975, č. 121 Sb., o sociálním zabezpečení, podle něhož:

Na plný starobní důchod má nárok pracující, který byl zaměstnán nejméně 25 roků a v době trvání zaměstnání dosáhl věku aspoň 60 let. (§ 16).

Na poměrný starobní důchod má nárok pracující, který byl zaměstnán po dobu kratší než 25 roků, avšak nejméně 10 roků, jestliže v době trvání zaměstnání dosáhl věku aspoň 65 let. (§ 17.)

Věku 60 let, resp. 65 let, musí být dosaženo v době zaměstnání. Rozumí se v Československu, takže nárok nevznikne, jeli pracovník v cizině — at' legálně (s povolením) nebo illegálně (bez povolení jako uprchlík). Délka doby zaměstnání pro nárok na plný starobní důchod je stanovena nejméně na 25 let. S ohledem na pracovní zařazení to však znamená u nekvalifikovaného pracovníka od 15 do 60 let, tedy celkem 45 let. Délka doby zaměstnání pro nárok na poměrný starobní důchod je stanovena v rámci 10 až 25 let, ale za cenu prodloužení zaměstnání do věku 65 let. V čem je tedy čs. sociální zabezpečení lepší či nejlepší?

Zběžné srovnání s důchodovým zabezpečením států na Západě s volnou pracovní silou ukazuje, že vznik nároku na starobní důchod není spojen s podmínkou dosažení určitého věku v době zaměstnání, nýbrž na dosažení určitého věku a určitého počtu příspěvkových období. (USA: 62 let a podle roku narození určitý počet příspěvkových čtvrtletí — až 40.) Není zde totiž státního zájmu na tom, aby pracovní síla byla využita až do vyčerpání a aby pracovník byl nucen k zaměstnání i po dosažení věku potřebného ke vzniku nároku na starobní důchod.

Problém nízkých důchodů je tak starý jako důchodové zabezpečení. Socialistické zřízení není chráněno proti hospodářským krizím, které považuje za typický zjev kapitalismu. Socialistické hospodářské krize se nutně odrážejí i v socialistickém sociálním zabezpečení:

V r. 1958 se to projevilo dokonce snížením nároků, vyplývajících ze sociálního zabezpečení. Tyto tendence vyvrcholily v r. 1964, kdy došlo k opatřením omezujícím růst výdajů na sociální zabezpečení. Tím se stalo, že byly dotčeny sociální nároky občanů, jimž později vznikl nárok na důchod, ale i poživatelů důchodů, neboť došlo ke snížení důchodů již přiznaných a vyplácených. (Lidová demokracie, Praha, 13. srpna 1970.)

Nízké důchody nestačí na uhájení nutné výživy, ba ani na nuznou výživu, jak je patrno z častých stížností důchodců, občas uveřejněných v čs. tisku:

Žijte si za 500 Kčs — je stručný obsah jednoho dopisu. Je anonymní, takže na něj ani nelze konkrétně odpovědět. Jak posoudit, když nevíme, kolik let pisatel pracoval, jaký měl plat. Ale i přesto stojí jeho připomínka za slovo. Jistěže 500 Kčs na měsíc není žádný vysoký příjem, z kterého by se dalo nevím jak žít. U staršího člověka však stačí na to nejnutnější. (Rudé právo, 7. XII. 1971.)

Kolik činí čs. důchody v cizích měnách? K porovnání slouží kursovní lístek Státní banky československé, podle něhož na měsíc prosinec 1976 byly vyhlášeny ceny tvrdých valut. Úřední kurs amerického dolaru činil v nákupu 5.45 Kčs a v prodeji 5.60 Kčs; australského dolaru 6.55 Kčs a 7.10 Kčs. Bonifikace ve výši 100% úředního kursu se poskytuje při převodech z neobchodních titulů. Podle tohoto zvýhodněného kursu se provádějí také převody amerických důchodů do Československa. Převodní hodnota tedy činí u U.S. dolaru 10.90 Kčs, u australského dolaru 13.10 Kčs, takže převody důchodů se uskutečňují přibližně v poměru 1:10. (Hospodářské noviny, 10. XII. 1976; Alois Rozehnal: Tuzex a měna; Studie, Řím, 1976, č. 45, s. 37.)

Zvýšení hladových důchodů je nutností, na niž tlačí zejména inflace. Podle poslední úpravy platné od 1. ledna 1976 se zvyšují starobní a invalidní důchody přiznané po 31. XII. 1956 do 31. XII. 1975 o částku 30—200 Kčs podle doby přiznání a výše důchodu. Toto zvýšení činí u důchodů přiznaných v r. 1974—1975 ve výši do 900 Kčs částku 30 Kčs a u vysokých důchodů od 1381 Kčs částku 200 Kčs (§ 137.) Je tedy nespravedlivé, nerovnoměrné a nedostatečné.

Nejnižší výměra starobního důchodu (plného i poměrného) činí měsíčně 400 Kčs. (§ 23, odst. 2.) Podle převodního kursu je to asi 40 dolarů; nejnižší výměra amerického starobního důchodu je asi 110 dol. a je tedy asi třikrát vyšší.

Úprava důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, je stanovena ve vyhlášce z 20. XI. 1976, č. 128 Sb., § 115:

1. Je-li náležející starobní (invalidní) důchod — (vdovský nebo sirotčí), důchod oboustranně osiřelého dítěte — podle této vyhlášky — jediným zdrojem příjmu důchodce a nedosahuje částky 600 Kčs měsíčně, zvyšuje se na tuto částku: má-li důchodce též jiný příjem a úhrn důchodu a tohoto příjmu nedosahuje částky 600 Kčs měsíčně, zvyšuje se důchod tak, aby úhrn důchodu a příjmu (důchodu) činil 600 Kčs měsíčně. Je-li jiným příjmem poživatelky vdovského důchodu starobní (invalidní) důchod, zvyšuje se jen starobní (invalidní) důchod. Při souběhu sirotčího důchodu s důchodem invalidním nebo vdovským zvyšuje se jen důchod invalidní nebo vdovský.

2. Je-li na starobní (invalidní) důchod, který nedosahuje částky 1100 Kčs měsíčně, odkázán též rodinný příslušník-důchodce, zvyšuje se důchod na tuto částku; má-li důchodce nebo takový rodinný příslušník též jiný příjem (důchod), zvyšuje se důchod tak, aby úhrn tohoto důchodu a jiného příjmu (důchodu) činil 1100 Kčs měsíčně. Splňují-li podmínky pro zvýšení důchodu oba manželé, zvýší se jen důchod náležející manželovi o rozdíl mezi částkou 1100 Kčs a úhrnem důchodů a jiných příjmů manželů.

Počet vyplácených důchodů v r. 1975 dosáhl výše 3.600.000 a průměrná výše vyplácených starobních důchodů dosáhla u pracovníků 957 Kčs, u družstevních rolníků dosáhla 614 Kčs. (Lidová demokracie, 27. I. 1976.) Průměrná výše důchodů zaměstnanců nedosáhla tedy ani nejnižších důchodů amerických nebo australských a u zemědělců byla nižší o třetinu.

Diskriminace postihuje nejen družstevní rolníky, ale i ostatní zaměstnance, a to zejména v zařazení jejich do pracovních kategorií. Základní výměra plného starobního důchodu činí v I. kategorii 60% průměrného výdělku, v II. kategorii 55%. K základní výměře se připočítávají za každý rok zaměstnání v I. kategorii 2%, v II. kategorii 1.5% a v III. kategorii 1% průměrného měsíčního výdělku, nejvýše však 20% tohoto výdělku. (§ 18.) V III. pracovní kategorii jsou zařazeni zaměstnanci nesmírné většiny 90% pracujících. (Právny obzor, Bratislava, 1976, č. 4, s. 388) z celkového počtu 7.1 mil. zaměstnanců v r. 1975. (Lidová demokracie, 27. I. 1976.)

Výše důchodu svědčí o těchto rozdílech: v Československu nejvyšší starobní důchod favorizované I. pracovní kategorie činí 2500 Kčs. (§ 23.) V USA nejvyšší starobní důchod nefavorizovaných pracovníků (podle průměrného výdělku) v r. 1977 činí měsíčně u muže 412.70 dol., jež s případným zvýšením o 50% za manželku a výchovným na děti se často pohybuje kolem 1000 dol.) Ale i v nízkých důchodech je těžko hledat jinde na světě muže, který by s průměrným měsíčním výdělkem 143 dol. za 10 let dosáhl v r. 1974 s manželkou starobního měsíčního důchodu 220 dol. (New York Daily News, 22. VII. 1974), činících po zvýšení 15% 253 dol.

Čs. sociální zabezpečení je stiženo těžkou diskriminací nejen v důchodovém systému, ale i v pojistných příspěvcích, o nichž se nesprávně tvrdí i v zákoně, že je pracující neplatí (§ 1/4, 100.) **Ani v socialistickém společenském zřízení není nic zadarmo, zejména ne sociální zabezpečení.** Zaměstnanci platí pojistné příspěvky ve **zvýšené dani ze mzdy** a ve snížené mzdě; soukromí i družstevní rolníci přímo ve výši 12.5% pracovních odměn. (§ 101.) (A. Rozehnal: Sociální zabezpečení v ČSSR; Hlas domova, 31. V. 1976.)

Některé důchody, které existují na Západě, neexistují v Československu nebo jsou značně omezeny. Vdovský důchod ve výši 60% důchodu náleží vdově po dobu jednoho roku od smrti manžela. Po uplynutí jednoho roku náleží jen, je-li vdova plně invalidní nebo po splnění dalších podmínek věku 45—50 let podle počtu vychovaných dětí nebo 40 let v případě favorizované I. pracovní kategorie. (§ 37.) Vdovský důchod neexistuje a v případě invalidity vdovce přichází v úvahu jen dobrovolný důchod sociální. Důchod manželky je bez právního nároku a může být dobrovolně přiznán ve výši 100—300 Kčs po splnění ostatních podmínek jen manželce starší 65 let nebo invalidní. (§ 43.)

* * *

Sociální zabezpečení USA je lidštější než československé, když uznává neomezené právní nároky na tyto rodinné důchody: Vdovský důchod je sice vázán na věk (50—62 let nebo v 65 letech 100% důchodu zemřelého manžela) ale je bez omezení jejího věku v případě matky s dětmi do 18, resp. 22 let. (Sec. 200 d). Vdovský důchod zaniká skončením výchovy dětí nebo provdáním vdovy. Důchod manželky činí polovinu důchodu manžela a po 20 letech manželství má i rozvedená manželka ve věku 60 let právní nárok na důchod, i když takový starobní důchod dostává také nová manželka nebo vdova důchodcova. (Sec. 202, b, H.) Důchod manžela (Sec. 216 c) nebo vdovce (Sec. 216 f) po dosažení věku (50, 62 nebo 65 let) je vázán na podmínku, že oprávněný byl převážně odkázán na výživu původního důchodce. Důchod matky (Sec. 202 g), jakož i rodičů (Sec. 202 h) po splnění věku (62 nebo 65 let) je rovněž zajištěn v USA a ne v ČSSR.

* * *

Čs. sociální zabezpečení není nejlepší na světě. Jeho hlavní chybou je, že je více vázáno k hospodářské výrobě a plnění plánu než k sociálnímu poslání a hospodářskému zajištění pracujících. V nedostatku pracovních sil směřuje k prodlužování pracovní aktivity více než k sociálnímu zabezpečení. Nedostatečná výše důchodů má za následek, že čtvrtina všech důchodců je zapojena do pracovního procesu. (Rudé právo, 13. XI. 1975.)

12. II. 1977

NOVÁ ZÁSOBA REKORDŮ Z ČESKOSLOVENSKA

rychlosti 33⅓ rpm.:

PANTON 020133 — "Pějme píseň dokola" — směs populárních písní jako: Spadl lístek z javora, Lešetínský kovář, Hledám galánečku atd. 10 inčů, MONO, $4.98.

PANTON 220433 — "Moravanka" — lidové písně jako: Smutný su já, Jedna růža dvě růže a jiné. 10 inčů, $4.98, STEREO.

PANTON 010434 — "Pějme píseň dokola 3" — směs populárních písní jako: Hasiči jedou, Kalná je voda, Brambory a růže a jiné. 12 inčů, MONO, $5.98.

PANTON 110330 — "Muziky, muziky" — slavné pochody Fr. Kmocha zpívá mužský sbor, hraje hudba čs. lidové armády. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141250 — "Pod jednou střechou" — skladby Karla Valdaufa jako: Až si budeš jinou brát, Pro dědečka, Svatební den a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1142117 — "Hraj, muziko, hraj": Štěstí na rozcestí, Ach, Bože, lásko, Vy zvonky v Loretě a jiné. 12 inčů. STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1170583 — "Na Šumavě je dolina" — lidové písně jako: "My sme chasníci, Rekrutská, Do lesíčka na čekanou a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141425 — "Muziko, muziko česká" — směs populárních melodií jako: Jarabáček, Bílý kvíteček, To byl ten nejhezčí valčík a mnoho jiných. 12 inčů. STEREO, $5.98.

"Dvě vdovy" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94. — "Prodaná nevěsta" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94.

Na každou zásilku rekordů přidejte 75¢ na poštovné v USA. — Seznam rekordů zdarma na požádání.

Ke DNI MATEK dne 8. května máme blahopřání v české a slovenské řeči 15¢ a 25¢ kus, české též 35¢ kus. Též k různým příležitostem jako k narozeninám, jmeninám, k uzdravení atd. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

České knihy, učebnice, slovníky — žádejte seznam. Nový seznam knih v přípravě, zajistěte si ho předem.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, křišťálové sklo a keramika a mnohé jiné. Seznamy zdarma na požádání.

Různé staré i nové almanachy — kalendáře s poutavou četbou. $1.50, poš. $1.80.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DILO

(Pokračování z min. čísla.)

Srdce a duše dítek musí se rozvíjet, musí se volností při hře a při činnosti ukázat, jaké jsou. Vždyť vychovatel, chce-li docílit ve své práci nějakého pokroku, musí duše dětí poznat až do hloubky. Kázeň nesmí svévoli dětí potlačovat až do krajnosti. Ostatně, lidská přirozenost není ani v základě převrácena, jak někdo říká, ani pudově ponoukána k dobru, jak se domnívají jiní. Je třeba tedy vystříhat se přestřelků: nespoutávat nemilosrdně svobodu mládeže, a nepouštět ji zase úplně uzdy. Přemrštěná přísnost a přemrštěná svoboda jsou dvojím úskalím, mezi kterým musí vychovatel procházet a dbát, aby nebyl ani tyranem vůle svých svěřenců, ani nečinným svědkem jejich zloby, nýbrž nezbytným spolupracovníkem, který musí dítko naučit, jak má jednat, až bude samo. Zmírníte-li kázeň odstraněním břemen, která ji ztěžují, umenší se značně počet přestupků, tresty budou omezeny na míru nejmenší, vychovatelům odpadne mnoho zbytečných trampot a život v ústavě bude příjemný.

Ohled na svobodu dítěte měl Don Bosko vždy a všude. Když bylo v kapli společné svaté přijímání, nechodili chovanci nikdy celá lavice za lavicí, nýbrž, jak kdo chtěl, aby nikdo, kdo nebyl snad připraven, neměl se strhnout jinými, nebál se zůstat v lavici. Zpovídání žáků nebylo nikdy stanoveno datem, tehdy půjde ta třída, jindy jiná. Tato vše uniformující pravidla jsou krásná sice, přísná a neúprosná, budí radostný obdiv snad u diváků, ale duším jsou někdy velmi škodlivá. V kaplích salesiánských je pořádek tento: Jakmile zazvoní k sv. přijímání, jde k sv. přijímání, kdo chce. Žáci se rozkleknou před mříží v pestrém nepořádku, jenž hájí jejich svobodu. A zpovědníci sedí při každé mši svaté i při jiných bohoslužbách ve svých zpovědnicích a čekají, kdo přijde se vyzpovídat. Příklad horlivých žáků a důvěrné povzbuzování učitelů jsou tu jediným zevnějším nátlakem na vůli dětí.

I hřištěm vane tento duch svobody. Domácí řád poroučí, že všichni musí hrát. Ale jaký výběr je v hrách, kolik svobody se ponechává volnému skotačení!

V třídách nevidět nic slavnostního, ani odměřeného. Žádá se po žácích, jak všude jinde, aby uměli, úlohy se jim nemilosrdně opravují, ale i ve třídě dýchají ovzduší otcovské. I ve třídě smějí žáci uvažovat, tázat se, vyslovit své námitky, ani ve škole nestraší je ledový pohled učitelův. Slovíčko pro zasmání, historka, vzpružující jejich nervy, nějaké veselé meziaktí jsou denním chlebíčkem škol salesiánských.

Mohli jste projít všechny místnosti, kde zástupy dětí Boskových se modlily, pracovaly, se bavily. Všude jste se museli obdivovat, jak uměl tento veliký vychovatel v soulad uvést autoritu a svobodu, kázeň a družnost, pořádek a mladistvou nezkrocenost. Jeho ustavičnou snahou bylo napodobit, pokud jen možno, život rodinný, vytvořit kolem duše dítěte ovzduší domácího krbu. A snaha jeho se dařila.

Bývala skoro každého večera pěkná podívaná do jídelny, kde Don Bosko se svými spolupracovníky večeříval. Přicházel obyčejně pozdě, a prodloužil pak o několik minut svou skrovnou večeři. — Chlapci to věděli. Shrkli se z obou stran dveří a číhali až se dveře otevřou a některý z jejich představených půjde od večeře, aby mohli vniknout do jídelny. Běda, kdo právě z jídelny vycházel, když zástup hochů tam vrazil. Nezbylo, než přitisknout se ke zdi, aby jej chlapci nesvalili. Chlapci vyplnili v minutě celý sál a hráli si v přítomnosti svého duchovního otce. První, kteří do jídelny vnikli, rozumělo se samo sebou, stoupli si vedle Dona Boska, těsně vedle něho, že jejich hlavičky se dotýkaly jeho ramenou, jiní se drželi zezadu lenochu jeho židle jako přikovaní. Další učinili bez ostychu útok na stoly a posedali si tam, jedni se zkříženýma nohama, jiní klečíce, ostatní stáli za nimi. Kteří se nevešli na stoly, přistavili si lavice a vylezli na ně. Kteří přišli poslední, museli se tlačit mezi stoly a lavicemi. Don Bosko byl obklíčen se všech stran. Už se nebylo možno dostat k němu blíž. Ach, bylo možno! Někteří chlapci podlezli čtvernožky pod stůl, a vystrčili u kolen Boskových své černé hlavičky, smějíce se, že se jim kousek zdařil. A Don Bosko se smál také. Plnilo se tu nesmrtelné slovo sv. Písma: Synové tvoji jsou jako olivové ratolístky kolem stolu tvého. Ovšem bylo všechno pohodlí pryč uprostřed nadšených a dovádějících kluků, ale nikdy nevzala za své uctivá láska, kterou hoši milovali Dona Boska. Stačil jen jeho pokyn, že chce mluvit, a povyk ustal. Všechno se ztišilo. Za napjaté pozornosti poslouchali hoši Dona Boska, jak jim vypravuje nějakou pěknou historku, veselou anekdotu, dává jim hádanky, táže se. Řečí jeho byli chlapci jako okouzlení a poslouchali, až zvonek zazvonil na večerní modlitbu. "Tento způsob vychovatelský," praví důvěrník Dona Boska, "je způsobem, jakým vychovávají světcové. Tento způsob je s to, aby ukázal vychovateli zřetelně povahu dítěte a uschopnil jej, aby nechal rozkvést energie a síly, v duši dítěte skryté."

Aby tato svoboda mládeže nabyla potřebného tepla a světla, vytvářel Don Bosko kolem ní, jak se jen dalo, ovzduší radostné. Věřil v radost, že dává duším vzrůst, zaplašuje nudu, proniká i tělesné ústrojí jakousi oživující svěžestí, pomáhá duševně pracovat, slučuje v duši dítěte ideu zábavy s ideou povinnosti, a, co je nejdůležitějšího, radost činí mladé srdce důvěrným a nenuceným. Don Bosko vyváděl se svými hochy nesčetné, u nás bychom řekli, pošetilé klukoviny, aby v nich udržel radostnost. V Turině si posud vzpomínají, jak uspořádával na ústavním hřišti s chlapci husí pochody. Sám je vodil, všelijak zatáčel, hoši zpívali a pochodovali až do únavy.

Seřadil svých šest nebo osm set chlapců do dvou řad, postavil se jim v čelo a zanotil nějakou piemontskou rýmovačku. Kluci vykročili, zpěvem si dávali takt, pochodovali podle rytmu, tleskajíce podle rytmu rukama. Veškerý dům se ozýval zpěvem až ohlušujícím, široké žulové dlaždice v podloubích duněly pod kroky pochodujících hochů, jejichž dlouhatánský průvod se jako had zatáčel všude, hned na dvoře, ze dvora do podloubí přízemního, po schodech na chodby do poschodí a jiným schodištěm dolů do podlobí a na dvůr, kde kolem stromů tvořil různé sestavy. Až hrdla ochraptěla, až kolena únavou už klesala, had se zastavil, a hoši jásali radostí, že se čtvrt hodiny tak vesele ve společnosti Dona Boska bavili.

Jindy seřadil jistý počet hochů a zavelel: "Pozor! Budete dělat všechno, co uvidíte dělat mne, rozumíte? Kdo mě nebude napodobovat, toho vyloučíme ze hry." A Don Bosko prováděl pak bůhvíjaké nevinné pohyby, tleskal rukama, skákal o jedné noze, pochodoval hluboce srbený neb vzpřímen a ruce vzhůru, dal se do běhu a rázem se zastavil, sednuv si na lýtka a zdvihaje ruce vzhůru, mával rukama, opisuje ve vzduchu roztodivné obrazce, vstal, běžel ke stromu a objal jej, uháněje pak dál. Hráči dělali po řadě totéž a ostatní hoši stáli špalírem a ohýbali se smíchem nad podařeným divadlem.

Tyto hadovité průvody procházely často celým domem, vnikly do všech místností a sbíraly s sebou skupinu hochů, tu a tam se skrývajících a nemilujících rekreaci.

Tímto způsobem dosáhl Don Bosko dvojího výsledku: pobavil svou mládež a prohlédl celý dům, aby věděl, co se kde děje, kdo se kde skrývá, aby nikde nebylo příležitosti k nijakému hříchu, který rád hledává skrýši a osamělost.

Radost zanášel Don Bosko všude, do rekreace, na procházky, ano i do školy. Zdá se, že žákovské divadlo se nelíbilo vychovateli Mons. Dupanloupovi, líbilo se však Donu Boskovi. Již r. 1847 postavil Don Bosko, první z moderních vychovatelů, žákovské jeviště. Hudba měla ve všech jeho domech význačné místo, a to hudba na nejrůznější nástroje. Don Bosko schvaloval názor moderního filosofa: děti a mládež necht' jsou povznášeny in hymnis et canticis, zpěvy a písněmi.

Radost zanášel Don Bosko i do kaple. V kaplích salesiánských nebylo mší svatých, sloužených za hrobového ticha, ale střídala se hlasitá modlitba se zpívanými vložkami. Tam nesměly se konat pobožnosti nevhodné, dlouhé, unavující. Služby Boží byly poměrně krátké, obřady poutavé, smysly hochů poutaly hudba, zpěv, květiny, plno světel. Aby udržel svou mládež při pobožnostech klidnou a upoutanou, nebál se Don Bosko ve své horlivosti ani různých novot, jen když se jimi neporušovala úcta k domu Božímu. Plnil především duše své mládeže důvěrou a láskou k Pánu Bohu. A z těchto ctností rostla pak v mladých duších i křesťanská zbožnost, která činila z kaple salesiánské opravdový dům vroucí modlitby, místo veliké radosti. Pokolení nakažená duchem jansenistickým byla zvyklá říkat: Klaňte se Bohu! Třeste se před Bohem! Don Bosko se řídil zásadou Fenelonovou: Nechte maličkých z Boha se radovat!

* * *

Kdo by popíral, že radost, všemi způsoby Donem Boskem vzbuzovaná a dávaná, otevírala mu duše jeho dětí a budila v nich plnou důvěru v jejich vychovatele? "Důvěra", říkával Don Bosko, "tot' veškerá výchova. Nic pevného nedokážete, jestli vám dítě nesvěří srdce! Všechno ostatní připravuje a disponuje k základní vychovatelské zásadě: získat srdce dítěte." Tato slova světcova vedou nás k jádru jeho vychovatelského umění, k autoritě. Které místo vyhradil autoritě? Anebo lépe řečeno, když Don Bosko chtěl, aby autorita zaujímala místo nejširší, na kterých základech budoval?

Na síle a na zevnějším vzezření, které někdy na duše působí? Na bázni před trestem a pokořením? Na rozumu, přesvědčujícím duši o spravedlnosti přikázání? Na víře, která hledí na všechen řád, vycházející od Boha? Ani na síle, ani na bázni, pokud je možno; na rozumu a na víře, jakmile je možno. Poněvadž však nebylo možno, aspoň v začátcích apoštolátu Boskova zakládat autoritu na rozumu a na víře u dětí roztržitých a těkavých, u jinochů, vytažených z bahna nepravosti a nepravostí tyranisovaných, u duší, které často neznaly ani rozdílu mezi dobrem a zlem, vedl je Don Bosko jediné láskou. Jeho autorita byla autoritou lásky, autoritou vychovatele, který nechce žáka zarmoutit, autoritou otce, jenž má v hrsti srdce svých dětí, autoritou chůvy, jejíž pokyn je slyšitelnější, než či jiný.

Pokračování

Velvyslanec Young a jeho průpovídky

Washington. — U.S. velvyslanec u Organizace Spojených národů Andrew Young, bývalý protestantský kazatel, se někdy vyjadřuje způsobem, který nepřestává udivovat. Tak v pondělí 11. dubna prohlásil ve Státním departmentu, že prý Spojené státy by neměly být "paranoidními" vůči komunistům v záležitostech, vztahujících se na africký kontinent. Sovětský svaz sice poskytl výpomoc Nigérii, Ghaně a Guinei, avšak — podle jeho mínění — vliv Moskvy v těchto zemích je velmi omezený. Spojené státy by už konečně měly vyjít z atmosféry "studené války" ve věci afrických záležitostí. Kubánci mají podle jeho přesvědčení v Angole "stabilisační vliv. Je jich tam sice 13 tisíc, avšak někteří ani nenosí vojenskou uniformu, nebot' řídí nemocnice či gasolinové pumpy. Vůbec prý není také jasné, že by se účastnili invaze do Zairu. Nespokojenost obyvatel Katangy s ústřední vládou Konga je prý starou známou věcí; "katanžští žandarmové", kteří neuspěli v boji o nezávislost své země v minulých letech, byli prý v Angole v exilu, a nyní se jen domáhají svých práv. Údajně jich není mnoho, a když si pan Mobutu se svou armádou — o síle 40 až 50 tisíc mužů — neví s nimi rady, tak proč by se do toho měla Amerika plést! — (To je ale opravdu zajímavé!... Moise Tshombe nechtěl v červenci a v srpnu r. 1960 nic jiného, než právě tohle — aby se mu Amerika do Katangy nepletla, a jak to dopadlo, všichni víme. A to se dokonce Tshombe ani nesnažil o odtržení Katangy od ostatního Konga, ale spravedlivě se domáhal federálního zřízení pro celé bývalé Belgické Kongo, s nímž chtěl zůstat ve federální unii, jakmile si Kinšása (tehdejší Leopoldville) — udělá pořádek v ostatních pěti provinciích. Přesto mu ale Moskva, Washington — (a tehdy i Peking) — vyhrožovaly že nepřijme-li do své provincie vojáky OSN, zakročí se proti němu vojensky s rizikem vzplanutí třetí světové války. — O tomhle všem musí náš pan velvyslanec u OSN Young přece dobře vědět!

Stejně také — podle jeho mínění — by měla Carterova administrace připustit Vietnam do OSN; Anglii vytýká Young "nedostatek páteře" při řešení rasových problémů doma i v Rhodésii; kdyby prý totiž Anglie s pomocí jihoafrické vlády naléhala energičtěji na rhodéský menšinový režim, Smith by byl povolný k pokračování ženevské konference o předání vlády černošské většině. — (Anglie si to však nenechala líbit, a Young musil své povídání odvolat.) —

A tak nás udivuje, že velvyslanec Young je až nápadně umírněný vůči komunistům a nevidí nebezpečí, které od komunismu hrozí černošské Africe — a nakonec i Americe.

VOICE OF THE NATION

CZECHOSLOVAK CATHOLICISM IN ITS HISTORICAL PERSPECTIVE

DR. LUDVIK NEMEC:

(Continued from last issue)

Through the efforts of the capable Dr. Karl Lueger, a personal friend of the Pope Leo XIII, who worked valiantly for the rights of Catholics, the **Catholic Days were organized** and Catholic Journals were sufficiently strong to offset the views of liberals and of extreme German nationals who were under the Protestant auspices. Through these combined efforts this new movement **Away from Rome** was challenged by Catholics and prevented from spreading into great dimensions.

This **Away - from - Rome Movement** was typically political in character and there is no reason for viewing it in the light of a religious movement as it was considered and expounded as such by T. G. Masaryk. It was an exploitation of the religious angle for political purposes; to weaken Catholics in Austria and elsewhere and to facilitate the progressive and liberal goals.

In Slovakia the religious situation developed differently. the Reformation was not as utterly challenged as in the Czech lands. Here relations between Protestants and Catholics were stabilized in 1606 by the **Peace of Vienna** with the guarantee of religious freedom. By the **Peace of Linz** in 1645 Protestants were divided into Lutherans and Calvinists. Catholics always maintained their majority which fluctuated, however, according to situations in Hungary under whose hegemony Slovaks lived until 1918.

Still another religious movement in reaction to Vatican Council arose and drew sympathies of Czech liberal toward an **Oriental Orthodox Church.** To prevent this the Czech and Moravian Catholics sought the unification of Slavonic Catholics from all the Slavic nations. In Bohemia Canon Václav Štulc and Bishop Jirsík worked out a plan by which this could be accomplished. In Moravia the learned and patriotic priest Francis Sušil labored strenuously in this cause. **Velehrad** became a center for unionism. Under the care of the Jesuits and Archbishop Fuerstenberg of Olomouc the unionistic tradition was established, and its further development was due to the influence of the Unionistic Congresses, which were held periodically from 1907 to 1917. Outstanding in this cause were the efforts of the well-known Antonin Stojan, Archbishop of Olomouc. Through the revival of the Cyrilomethodian idea by its millenium (1836) and with the emphasis on Greek Catholic Liturgy, the Catholics attempted to encourage a return from the Orthodox Church and to block at the same time the intensified efforts of non-Catholic denominations to win the Orthodox over by widening the gap between Catholic and Orthodox and by creating discord among them.

Another movement which aggravated the situation of Catholics was the **progressive trend** which continued to increase in strength. The **antithesis** of old and modern ideas was brought sharply into focus to keep with the national aspirations of the times. This movement was challenged immediately through the writings of such Catholic priests as Trebízsky, Jindřich Baar, F. Xaver Dvořak, Karel Dostál-Lutinov and others. Appropriately called **Catholic Moderns** they nevertheless adhered faithfully to Catholic traditions. The very existence of the Catholic modernists was a typical response to the challenge of the times.

The antithesis of **Reformation-Counter Reformation** and the growing apathy of Czech Catholics found support in another **antithesis: namely Prague-Vienna** which aimed to make a religion meaningless. Herein lay the roots of the Czech **Away-from-Rome movement** (Pryč od Říma). This sought to indict the Catholic Church for "crimes" against the Czech nation throughout its history. Admittedly a motive could be manufactured: the Habsburg supported attempt on the part of the Church to re-Catholicize the lands of the Czech Crown in the past.

The situation became more difficult when T. G. Masaryk began his campaign for disintegration of the Austrian Empire as pre-condition for the forthcoming Czechoslovak independence. To insure effectivenes of his political campaign he selected a number of antitheses, namely that of the **Reformation - Counter - reformation** (religious one), **(Prague-Vienna** (national one), **Tradition-Progress** (philosophical one), combined with the **Away-from-Rome movement** (political one) and this in turn exerted a strong influence on the people. It is difficult to provide a reasonable explanation for this program of Masaryk's who is considered a man of great stature. Later, as President, Masaryk did on occasion modify his stand especially when confronted with the realization that Czech Catholics were proving themselves and that he had been mistaken in some of his original judgements.

Unfortunately the harm was done in time when **Czechoslovak Independence** was proclaimed in 1918. Uncontrolled vandalism robbed the nation of many cultural treasures, the unity of the nation was disrupted, religious friction increased, confusion developed among the churches, difficulties in Church-State relations abounded, while open hostility marked the relations between Czechs and Slovaks, all of which hindered the peaceful development of the new state. Perhaps a distinguishing sign of this turbulent period was that everyone felt entitled to give some moral lesson to Catholics which eventually caused confusion among priests and religious, decline in religious respect, loss of vocations. mass apostatsies and the establishment of new sects and churches. Some priests willing to adjust themselves to the existing state of affairs by accepting the tenets of the modernists, and joined by others, established the **Jednota Katolického duchovenstva** (Union of Catholic Clergy) under the leadership of Father Xavier Dvořák and Bohumil Zahradník. The attention of the Catholic world became focused on this organization as its formulated reform demands became known.

A delegation was sent to Rome and the Pope's reaction was that "all legitimate demands will be fulfilled, illegitimate ones cannot be fulfilled nor accepted. Disregarding the wishes of the **Jednota,** the Pope then named the capable Monsignor Francis Kordač as Archbishop of Prague on September 16, 1919. The Pope's consideration of the problem led to his decision that the **Jednota** demands were unwise, and that it should be disbanded. Some of its members left, the radicals remaining to proclaim on January 8, 1920, the **Czechoslovak Schism** under the name of the **Czechoslovak Church.** Rome responded with excommunication and the Czech bishops took steps to liquidate the **Jednota.** On October 26, 1920, a general meeting was convoked in Prague, a vote taken and the majority of the priests approved its dissolution, the few dissidents joining the **Czecho-Slovak Church.** Apostasies among Catholics were numerous due to the widespread propaganda and government assistance, numbering 1,388,000 according to the first census of 1921. On account of the forceful propaganda for this new Church, the percentage of Catholics dropped from 95 to 75 percent. The nation remained overwhelmingly Catholic and effectively challenged and delayed the so-called "progress".

After the first census of 1921, the members of this body claimed the right to take some Catholic Churches and once again vandalism reached great proportions. Historians Pekař and Šusta and also Ernest Denis, condemned the absurdities of Czech progressives and advised them for the sake of the nation to resolve the religious dispute. Shortly came a Catholic awakening. Catholic organizations and periodicals came to life, ecclesiastical appointments were forthcoming from the Holy See. Among these were Antonín Stojan, as Archbishop of Olomouc, bishops Pavel Jantaush and Josef Čarský in Slovakia, and the learned Antonín Podlaha as auxiliary bishop of Prague. Fortunatly also the prudent political policy of Monsignor Jan Šrámek (for lack of a better way out) did not aggravate any **antithesis.**

(To be continued in next issue)

PLATE MAKER — STRIPPER

Quality Conscious Printing firm in Western Suburb seeks experienced individual for expanding Camera Department. Call D. Hejna 964-3680.

PRESSMAN

Experienced individual wanted for Quality Conscious Printing Firm in Western Suburbs. MULTI 1250 and CHIEF #15. Call D. Hejna 964-3680.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.

THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550

ABDOMINAL SUPPORTS

For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief

ELASTIC STOCKINGS

We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY

Jedokaz — Všehochut'

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

A PROLETARIAN MIRAGE

by **Dr. Karel Hujer**

One German poet, a contemporary of Karl Marx, wrote: "Every century the Almighty sends us a satanic genius in order to tempt humanity." This really sounds like a Biblical statement. After Marx was exhumed from a forlorn and overgrown tomb in Highgate Cemetery in London and reburied in the same cemetery next to Herbert Spencer, a quotation from Marx was engraved on a new sumptuous monument: "Historians cleverly describe the world, the question is how to change it!" When Marx died in 1883 in filth and dire poverty, he never dreamed that in Russia, which he hated, a 13-year-old boy, Vladimir Ilyich Ulyanov, later known as Lenin, would bring Marx's statement to an ominous fulfillment and plunge Russia and with it the entire world into an incomparable blood bath in the name of Marx.

Born in the Rhineland, deep in the Western world, son of a rich lawyer, Marx obtained a fine education and moved in privileged circles. His wife, a baroness, was a sister of the interior minister of Kaiser's Germany. His arrogant character eventually ordained for him the sad life of a wandering gypsy who rarely washed himself, combed his hair or changed his underwear. Whenever possible he got drunk. He vegetated in the benevolence of his friend, Friedrich Engels. His wife was disinherited because of her husband, and their two daughters committed suicide. When his vain pilgrimage on earth ended in hatred, jealousy and contempt of humanity, he left behind a maze of unrelated delusions which started in his early verse. "We are monkeys of a frozen god."

Nevertheless, the chimeras of this pitiful life became the inspiration of rioting mobs. His picture began to be carried during worker's demonstrations. His ideas became the creative, revolutionary passions of intellectualizing groups. Ironically, with the rise of communism, Russians, under the diabolic guidance of Ulyanov-Lenin have gone through an unparalleled hecatomb of blood and permanent slave labor camps (gulags) in Marx's name. All the problems which emerged 60 years ago with the Bolshevik November, 1917, usurpation of power are consequences of this one tragic life, and his ensparement continues to be with us.

Marxistic dogma, now reinforced in the enslaved world under the name of Marxism-Leninism, is pounded upon two-thirds of humanity that is directly under the heels of a police-ruling communism. Its enticing promises of proletarian paradise are preached in the remaining free world and cleverly expounded in western schools of learning. If Marx considered religion as an opiate of the people, it is marxism today that is the marihuana for an unsuspecting and carefree generation in our Western world, where it took centuries of suffering to extract every precious grain of freedom. These human rights are now under the menacing danger of extinction.

There is yet another aspect of the encroaching grip of this proletarian mirage. Marxism-Leninism comes with the glory of science as some kind of salvation. The paradise it promises in a godless cosmic mechanism negates any morality and responsible humaneness in the form of pragmatic convenience and ephemeral expedience. Marxism which had its formative period during the 19th century's triumphant rise of physical science is founded on obsolete premises now outdated by the expanded horizons of a new physics that places in doubt the exclusive dictate of the primacy of matter in the universe. Marx's "frozen god" and Lenin's figure of a monkey gazing at a human skull that still remains as a sacred memento on his desk in the Kremlin, very aptly illustrate the vision of a materialistic universe. Marx based his doctrine of man's economic determinism on the dominating view of the deterministic universe of Newtonian physics: "There is nothing in this universe that man cannot eventually discover and understand." Marxism-Leninism stipulates that the universe is knowable, computable, predictable, from which it naively arrives, at the absence of any god. Further, that life and all its higher qualities is a mere complex combination and vibration of ultimate particles of matter, and marxism asserts that its teaching is based on sacrifice method. To this the American theologian Reinhold Niebuhr comments that "the communist world that dreams of the mastery of man by gradual extension of the 'scientific method'... represents the ultimate despair of human existence."

All the prophecies of Marx in the domain of economy and history have proven false. Marx utterly failed in his judgment of a human being, that all man wants is his plate and shelter. Not only has Marxism not realized this material promise but it has completely failed to realize that ultimately man does not live by bread alone. This becomes ever more poignant because Marxism strives for a soul-less man. Lastly, authoritarian marxists today, no matter how loudly they proclaim themselves the custodians of science, will ultimately perform by the very power they possess in Communist countries, all acts that invariably choke the spirit of free scientific inquiry, the only true condition for the advancement of science. There is no question that in Marxism-Leninism we face the greatest delusion the mind of man has ever conceived.

(Dr. Hujer is Guerry Professor Emeritus of Physics and Astronomy at the University of Tennessee at Chattanooga.)

Invitation to Parish Dinner at Holy Trinity Croatian Parish on Throop Street

Holy Trinity Croatian Parish at 1850 South Throop Street, is sponsoring a Parish Dinner on Sunday, April 24, in the Church Hall. Principal item on the menu is "Sarma" with dinner to be served from 11 A.M. to 3 P.M.

The cooks who will provide delicious dinner are Mrs. Millie Belluomini, Mrs. Anna Vuich and Mrs. Mary Grbac.

The well-known Croatian Tamburitzans "Orao" will play. Dinner tickets are $3.75 per adult and $2.00 per child. All Proceeds of this Event will go to the Holy Trinity Parish to help with the costs of operations. The Parish Pastor, Father Stephen V. Budrovich, O.P. welcomes all parishioners and friends to attend.

Cleveland News

The Karlin Hall Parking Lot Fund will benefit from a Duck or Pork, Dumpling and Sauer Kraut Dinner & Dance on Sunday April 24, 1977. The Hall is at 5304 Fleet Ave. was opened four years ago. The catering by Chef George Radler of John's Cafe will be from 1:30 P.M. to 4:00 P.M. The music will be provided by the Joe Kubik Orchestra beginning at 2:30 P.M. The new Joe Kubik record album "A Tribute to Karlin Hall" will also be on sale. Reservations are $4.75 and may be had by contacting the Secretary of the Hall Joe Kocab at 883-4760. Chairman is Richard Prospal of Brunswick, Ohio.

THE KARLIN HALL PARKING LOT FUND

sponsors

at KARLIN HALL, 5304 FLEET AVENUE in CLEVELAND

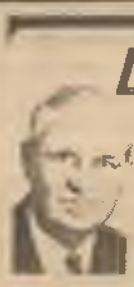
DUCK-PORK-DUMPLING DINNER

and DANCE

on SUNDAY, APRIL 24, 1977

from 1:30 P.M. to 4:00 P.M.

- Chairman is Richard Prospal of Brunswick, Ohio
- The catering by Chef George Radler of John's Café
- Music by: Joe Kubik Orchestra at 2:30 P.M.
- Reservations are: $4.75. — Contact Joe Kocab 883-4760



Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FISCAL POLICY . . . KEY TO FUTURE

Many serious economists throughout the world are questioning the fiscal policies of the United States government. Many serious economists here in the United States are also beginning to see the danger of continued deficit spending and continued piling up of national government debt. In fact, the fiscal policy pursued by our federal government during the next four years could well determine if the United States will survive as a free nation.

Fiscal policy is that philosophical approach to the entire spectrum of how a government pays its bills. In this sense, our federal government has been generally following the concept of Lord Maynard Keynes that national debt should not really be counted as debt, but should rather be interpreted to the public in terms of the services purchased by that debt. It was 1936 that the Keynes book came out and it came during the darkest hours of the depression in this country and throughout the world. It was welcomed with great enthusiasm as the panacea for all economic ills.

The flood gates of deficit spending were opened in America and the national debt began to be looked upon as just another item in our national system of bookkeeping. The national debt is now so dangerously high that is is nearing the point of being impossible to repay. That point is the one at which the American people accept the concept of stealing from future generations without any tinge of conscience. It is also the beginning of the end for our nation of free people.

History Tells a Sorry Tale

History tells us a very sorry tale of nations whose citizens demanded more and more services and became less and less productive in providing taxes with which to pay for those services. National bankruptcy is impossible for the United States . . . even with our system of printing press money. When the people get to a point where government provides so many services the people feel they no longer have to produce . . . then the well of revenue will have run dry . . . and the freedom of such people will have ceased.

There are a number of definite steps which America could take to remedy our financial plight. Some of them would have widespread effect upon the nation as a whole. But, unless they are taken during the next four years, we will have passed the point of no-return and the United States, the once proud citadel of freedom, will go down and down into the oblivion of history as a nation which spent itself into bankruptcy.

The first step should be the passage of the already introduced Constitutional Amendment to force in the near future a balanced budget and the beginning of repayment of the national debt. Such a move would send the message to our allies that we have the moral fibre to put our own house in order and they would begin to stand with us as stronger adherents to the principle of freedom for all mankind. It would also send a message to the Communist world that we are not going to "fall into their hands" through moral decay and bankruptcy.

What it would mean here at home is that individuals and families would have to reassume responsibility for many services now rendered by government. It would mean belt-tightening and a return to national "pay-as-you-go" financing of government. It would require that government cut out many of its expensive frills and do away with the effort to be a paternalistic, welfare state. Every program of the government would have to be shaped to fit the national income.

The second step toward fiscal responsibility and reduction of the national debt is to get government out of competition with private business. There are still hundreds of government owned and operated businesses now actively competing with private enterprises. The value of government holdings in real estate was estimated to be approximately $260 billion fifteen years ago. Nobody really knows the full extent of these holdings at the present time, but if that 15 year old estimate was accurate then, the value today would be enough to pay off the national debt if sold to private interests. And we are not talking about selling the national Parks, etc. We are talking about selling the land and buildings owned and operated by government far less efficiently than if they were in private hands operated for a profit on which taxes would be paid instead of deficits being paid.

A third and highly important means of getting back on the road to financial responsibility is to curtail sharply our foreign aid program. We have also been giving billions of dollars to communist nations in the false hope that we could buy them away from their communist ideology.

A fourth way in which to return to fiscal sanity is through efficiency in government. President-Elect Carter's promises of streamlining government bureaucracy struck a responsive chord in the hearts of the American voter. But it is already evident that the Congress does not see eye to eye with those promises of the President. Can he accomplish his goals without the support of the Congress?

The answer to that is simple. He can accomplish whatever goal he seeks . . . if he has the determined support of the people. Our Constitution was shaped to make both the President and the Congress responsive to the people.